

บทที่ 5

การวิเคราะห์แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มผู้รับสารเพศหญิง

วิทยานิพนธ์เรื่อง แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายและผู้หญิง ต้องการตอบคำถามว่า แบบแผนการบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชาย และผู้หญิง มีความเหมือนหรือแตกต่างกันอย่างไร และทำไมจึงเป็นเช่นนั้น ดังนั้นในบทที่ 4 ที่ผ่านมา ผู้วิจัยจึงเริ่มต้นตรวจสอบแบบแผนการบริโภคและรับรู้สื่อทางเพศของผู้รับสารชาย สำหรับในบทนี้ผู้วิจัยจะสานต่อด้วยการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเพื่อเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ได้ทำการสัมภาษณ์ในบทที่ผ่านมา เพื่อนำข้อมูลจากทั้งสองกลุ่มตัวอย่างมาเปรียบเทียบตอบปัญหานำวิจัยดังกล่าวข้างต้น กระบวนการในการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ในกระบวนการก่อนการสัมภาษณ์ ผู้วิจัยได้คัดเลือกกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมา 6 คนที่มีความหลากหลายในทางด้านอาชีพ และอีกส่วนหนึ่งในการคัดเลือกก็คือ การใช้วิธีสุ่มตัวอย่างแบบ Snow Ball จนได้กลุ่มตัวอย่างครบ 6 คน คือ เตย ปุ๋ย แป้ม แชน นิว น้อย โดยกลุ่มตัวอย่างที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจงนั้นมีความสนิทสนมกับผู้วิจัยอยู่ก่อนหน้าแล้ว โดยกลุ่มตัวอย่างส่วนหนึ่งเป็นเพื่อนที่ศึกษาในระดับปริญญาโทด้วยกัน และอีกส่วนหนึ่งก็เป็นเพื่อนสนิทและรุ่นน้องที่เป็นนักกีฬา ณ สมาคมกีฬาแห่งหนึ่ง ซึ่งต่อมากลุ่มตัวอย่างกลุ่มแรกก็ได้แนะนำกลุ่มตัวอย่างกลุ่มที่สองซึ่งเป็นลักษณะวิธี Snow ball ซึ่งผู้วิจัยคิดว่าในกลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคสื่อที่สองนี้ น่าจะมีอุปสรรคในการสัมภาษณ์ เนื่องจากในช่วงแรกยังขาดความคุ้นเคยสนิทสนมกัน ผู้วิจัยจึงต้องใช้เวลาเพื่อไปพูดคุยประมาณ 3 ครั้งที่สนามกีฬา และ ที่ร้านอาหารแห่งหนึ่งบนถนนราชดำเนิน

ในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการสังเกตจากภาษาพูด เช่น การใช้คำพูดปฏิเสธ บิดเบือน การตอบไม่ตรงคำถาม หรือแม้กระทั่งอวัจนภาษาอย่างการเขินอาย การนิ่ง เป็นต้น ซึ่งในการสัมภาษณ์ครั้งนี้ผู้วิจัยได้รับความช่วยเหลือจากผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นเพศหญิงมาช่วยในการสัมภาษณ์ เนื่องจากตัวผู้วิจัยเองนั้นมองว่า หากมีผู้ช่วยวิจัยซึ่งเป็นเพศหญิงมาช่วยในการสัมภาษณ์นั้นอาจจะได้คำตอบที่ลึกและหลากหลายมากกว่า แต่กระนั้นผลที่ได้รับกลับเป็นไปในทางตรงกันข้าม เพราะเมื่อผู้วิจัยสังเกตขณะที่ผู้ช่วยวิจัยทำการสัมภาษณ์อยู่ในระยะที่พอจะมองเห็นนั้นจะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างยังคงมีความเขินอายกับผู้ช่วยวิจัยมากขึ้นกว่าการที่ผู้วิจัยเป็นคนสัมภาษณ์เอง อีกทั้งเมื่อผู้วิจัยได้มีโอกาสคุยกับผู้ช่วยวิจัยแล้ว ทำให้ค้นพบข้อสรุปที่ตรงกันว่าการที่ผู้ช่วยวิจัยเป็นเพศหญิงเหมือนกลุ่มตัวอย่างนั้นไม่ได้ทำให้กลุ่มตัวอย่าง ลดการเขินอายไปได้เลย ในทางกลับกันกลุ่มตัวอย่างกลับมีความพร้อมที่จะเปิดเผยข้อมูลให้ผู้วิจัยที่เป็นเพศชายมากกว่าเสียด้วย

นอกจากนี้การตอบคำถามของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารเพศหญิงนั้นยังมีลักษณะที่เป็น การตอบโดยใช้โวจนาภาษาอยู่ด้วย ทำให้ในการสรุปผลในครั้งนี้ไม่อาจใช้บทสัมภาษณ์ของกลุ่ม ตัวอย่างในการสรุปผลได้เพียงอย่างเดียว แต่จำเป็นต้องอาศัยการสังเกตอวัจนภาษาที่กลุ่ม ตัวอย่างแสดงออกมาประกอบกันด้วย ดังรายละเอียดที่จะนำเสนอต่อไป

1. การวิเคราะห์ผู้รับสารเพศหญิง

1.1 โครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศที่เป็นเพศหญิง

ตารางที่ 5.1

แสดงการเปรียบเทียบทางโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เตย	ปุ๋ย	แป๋ม	แซง	นิว	น้อย	สรุป
- นักเรียน โรงเรียน รัฐบาล (สท)	-นักเรียน ปวช. ระดับชั้นปีที่ 3 พาณิชย์การ แห่งหนึ่ง	- นักศึกษา มหาวิทยาลัย เอกชนชื่อดัง แห่งหนึ่ง	- เพิ่งจบ การศึกษจาก มหาวิทยาลัย เอกชนชื่อดัง แห่งหนึ่ง ปัจจุบันช่วย กิจการของ ครอบครัว	- นักศึกษา ปริญญาโท มหาวิทยาลัย รัฐบาลชื่อดัง แห่งหนึ่ง ประกอบอาชีพ พนักงานขาย อิสระฐานะ ปานกลาง	- นักกีฬาคน พิการทีม ชาติไทย ปัจจุบันเล่น กีฬาอย่าง เดียวโดย ได้รับเบี้ย เลี้ยงและ เงินเลี้ยงดู จากสามี	ส่วนใหญ่ กลุ่มตัวอย่าง ผู้บริโภคเพศ หญิงจะเป็น กลุ่มคนชั้น กลางขึ้นไป จนถึงผู้ที่มี ฐานะดี ทำให้ การใช้สื่อทาง เพศมีชนิดที่
- ครอบครัวมี ฐานะปาน กลาง บิดา รับราชการ ส่วนมารดา เป็นแม่บ้าน และเปิด ร้านขาย ของอยู่ที่ บ้าน	- ครอบครัวมี ฐานะปาน กลาง บิดา มารดาทำงาน เป็นลูกจ้าง	- ครอบครัวมี ฐานะดี ประกอบ ธุรกิจส่งออก	- ครอบครัวมี ฐานะดี ประกอบ ธุรกิจค้าขาย อัญมณี	- ครอบครัวมี ฐานะดี ดำเนินธุรกิจ ด้าน เกษตรกรรม	- ครอบครัวมี ฐานะปาน กลาง อาชีพ นักกีฬาคน พิการทีม ชาติ	ต่างกัน ออกไป อย่าง คอมพิวเตอร์ วีซีดี และ หนังสือ

ตารางที่ 5.1 (ต่อ)

เตย	นุ้ย	แป้ม	แซง	นิว	น้อย	สรุป
- รายได้ ประมาณ 4,500บาท ต่อเดือน	- รายได้ ประมาณ 4,000บาท ต่อ เดือน	- รายได้ ประมาณ 8,000บาท ต่อเดือน	- รายได้ ประมาณ 16,000 บาท ต่อเดือน	- รายได้ ประมาณ 8,000 บาท ต่อเดือน	- รายได้ ประมาณ 7,500 บาท ต่อเดือน	

จากการเก็บข้อมูลในด้านโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศพบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศที่เป็นเพศหญิงนั้น มีอายุอยู่ระหว่าง 17-36 ปี เป็นผู้ที่มีการศึกษาขั้นต่ำที่สุด คือกำลังศึกษาอยู่ในระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 แต่โดยส่วนใหญ่แล้ว กลุ่มตัวอย่างเป็นผู้ที่มีการศึกษาอยู่ในระดับปริญญาตรีไปจนถึงปริญญาโททั้งสิ้น รายได้ต่ำสุดของกลุ่มตัวอย่างคือประมาณ 4,000 บาทต่อเดือน และรายได้สูงสุดคือประมาณ 16,000 บาทต่อเดือน ส่วนในเรื่องของการประกอบอาชีพนั้นก็มีการแสดงให้เห็นว่า ผู้ที่บริโภคสื่อทางเพศนั้นมีอาชีพที่หลากหลาย ตั้งแต่ นักเรียนนักศึกษา นักกีฬาอาชีพ พนักงานขายเครื่องสำอางทั่วไป จนถึงเจ้าของกิจการ ซึ่งจากรายได้ที่ต่างกันนี้เป็นเหตุให้ชนิดของการรับชม หรือ ความนิยมในสื่อทางเพศชนิดต่าง ๆ แตกต่างกันไป ซึ่งสามารถแบ่งกลุ่มตัวอย่างออกเป็น 2 กลุ่มดังนี้

กลุ่มแรก คือ กลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างสูง แม้ว่ารายได้ต่อเดือนของกลุ่มตัวอย่างเองจะไม่ได้มาก แต่จากฐานะทางครอบครัวที่ดีจึงเป็นปัจจัยเสริมที่ทำให้กลุ่มตัวอย่าง เช่น เตย แป้ม แซง และ นิว สามารถบริโภคสื่อทางเพศที่ซับซ้อน มีเทคโนโลยีที่ทันสมัย และมีต้นทุนในการบริโภคที่ค่อนข้างสูงนั่นคือ อินเทอร์เน็ตหรือคลิปที่ดาวน์โหลดมาไว้ในโทรศัพท์มือถือได้

กลุ่มที่สอง คือ กลุ่มที่มีรายได้ค่อนข้างน้อย คือ นุ้ย และ น้อย ทั้งสองมีรายได้ต่อเดือนค่อนข้างต่ำ จึงทำให้รูปแบบสื่อทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างบริโภคถูกจำกัดอยู่ด้วยชนิดของสื่อที่มีราคาไม่สูงนัก และไม่มี ความซับซ้อนในการเข้าถึงอย่าง วิดีโอ และหนังสือ

ทั้งนี้จากการแบ่งกลุ่มตัวอย่างข้างต้น ทำให้ผู้วิจัยค้นพบว่า สื่อทางเพศแต่ละชั้นต่างก็มีลักษณะทางชนชั้นที่แตกต่างกันไป (Class Distinction) สื่อทางเพศชั้นหนึ่งอาจมีสถานภาพชนชั้นทางสังคม (Social class status) ที่สูงกว่าอีกชั้นหนึ่ง เนื่องจาก

1. ความต่างในระดับราคา เช่น ราคาของเครื่องคอมพิวเตอร์ที่อาจจะสูงกว่าราคาเครื่องเล่นวีซีดีหรือหนังสือ

2. ความมีชื่อเสียงของตัวนางแบบ ซึ่งในปัจจุบันอาจสังเกตได้จากข่าวที่นำเสนอเกี่ยวกับการถ่ายแบบ nude หรือภาพหลุดของบุคคลที่มีชื่อเสียงในสังคม หรือดารานักแสดงนางแบบ จะได้รับความนิยมจากประชาชนมากกว่านางแบบที่ปรากฏอยู่ในสื่อทางเพศทั่ว ๆ ไป ซึ่งความมีชื่อเสียงในสังคมเปรียบเสมือนเป็นมูลค่า เพิ่มราคาให้สื่อทางเพศ เพราะผู้รับสารสื่อทางเพศมักมีความต้องการบริโภคภาพของผู้มีชื่อเสียงมากกว่าภาพของบุคคลธรรมดาโดยทั่วไป

3. ตำแหน่งที่สื่อทางเพศไปปรากฏ

นอกจากประเด็นเรื่องราคาและความมีชื่อเสียงของตัวนางแบบแล้ว ตำแหน่งที่สื่อทางเพศปรากฏอยู่ก็เป็นเครื่องจำแนกระดับชั้นของสื่อทางเพศเองด้วย เช่น ภาพที่ปรากฏขึ้นมาจากอินเทอร์เน็ตย่อมรู้สึกเป็นสากลและทันสมัยมากกว่าสื่อประเภทหนังสือหรือวีซีดี

ยกตัวอย่างกรณีของ แชน บัณฑิตที่เพิ่งจบใหม่จาก มหาวิทยาลัยเอกชนแห่งหนึ่งที่มีฐานะค่อนข้างดีเนื่องจากที่บ้านประกอบกิจการค้าขายอัญมณี ส่วนใหญ่มีการบริโภคสื่อทางเพศจากทางอินเทอร์เน็ต เนื่องจากที่บ้านของแชนนั้นมีคอมพิวเตอร์ส่วนตัว อีกทั้งการดาวน์โหลดคลิปวิดีโอต่าง ๆ จากในคอมพิวเตอร์นั้น เมื่อดาวน์โหลดเสร็จแล้วยังมีการนำลงมาสู่โทรศัพท์เคลื่อนที่ มีการส่งต่อกันด้วยเทคโนโลยีที่ทันสมัย

ในขณะที่กลุ่มตัวอย่าง เช่น น้อย นักกีฬาคนพิการ ที่ถือได้ว่าไม่ใช่คนที่มีฐานะชัดเจนแต่อย่างไร เพียงแต่รายรับที่ได้ในแต่ละเดือนนั้นอาจจะน้อยไปอยู่บ้างแต่ก็ยังพอสำหรับใช้จ่ายในแต่ละเดือน พี่น้อยบอกกับผู้วิจัยว่าดูวีซีดีน้องเน็ต เพราะความมีชื่อเสียง ซึ่งเปรียบเสมือนกับการสร้างราคาให้กับตัวสินค้า ทำให้เกิดความต้องการของผู้รับสาร และในอีกทางหนึ่งก็มีเพื่อนคัดลอกแผ่น วิดีโอ ซีดี ดังกล่าวมาให้ นอกเหนือจากนั้นสื่อทางเพศที่พี่น้อยเลือกบริโภคอีกอย่างหนึ่งก็คือหนังสือ นั่นเอง

จึงอาจสรุปได้ว่าสื่อทางเพศนั้นก็ยังแบ่งไว้ด้วยความแตกต่างด้านชนชั้น (Class distinction) หรืออาจกล่าวได้ว่าสื่อทางเพศแต่ละชนิดนั้นก็ยังมีมิติทางชนชั้นที่แตกต่างกันไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งการสร้าง ความหมายเรื่องความเป็นสากล และความทันสมัยนั้น สื่อทางอินเทอร์เน็ตที่มีเว็บไซต์ที่หลากหลายไปทั่วโลก อีกทั้งยังมีโปรแกรมรองรับการดาวน์โหลดอย่างทันสมัย สิ่งเหล่านี้ย่อมสะท้อนภาพความเป็นสากล และทันสมัย ออกมาได้ดีกว่า วิดีโอซีดี หรือ หนังสือ

ทั้งนี้หากเปรียบเทียบในเรื่องโครงสร้างทางเศรษฐกิจและสังคมของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศกลุ่มเพศชายดังที่ได้นำเสนอไว้แล้วในบทที่ 4 โดยส่วนใหญ่แล้วผู้รับสารทั้งหญิงและชายจะมีความคล้ายคลึงกัน กล่าวคือ หากกลุ่มตัวอย่างมีฐานะปานกลางถึงค่อนข้างดี ประเภทของสื่อทางเพศที่บริโภคก็จะเป็นอินเทอร์เน็ต วิดีโอคลิป หรือวีซีดี และที่สำคัญ ไม่ว่าจะกลุ่ม

ตัวอย่างเพศชายหรือเพศหญิงต่างก็มีความต้องการที่จะบริโภคสื่อทางเพศที่ตัวแสดงเป็นบุคคลที่มีชื่อเสียง ดารา นักแสดงหรือนางแบบที่กำลังได้รับความนิยมในช่วงเวลานั้น

1.2 จุดยืนทางวัฒนธรรมของผู้รับสารสื่อทางเพศทางอินเทอร์เน็ตเพศหญิง

ตารางที่ 5.2

แสดงการเปรียบเทียบจุดยืนทางวัฒนธรรมของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เดย	ปุ้ย	แป้ม	แซง	นิว	น้อย	สรุป
- มีความเชื่อในแนวความคิดความแตกต่างระหว่างเพศ (Sexual Difference)	ทุกคนมีความเชื่อในแนวความคิดความแตกต่างระหว่างเพศ (Sexual Difference)					
- มีความอยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศ แต่ ยังถูกจำกัดไว้ ด้วยแนวความคิดวัฒนธรรม หรือศีลธรรมไทย	และมีความอยากรู้ อยากเห็นเรื่องเพศ แต่ ยังถูกจำกัดไว้ ด้วยแนวความคิดวัฒนธรรม หรือศีลธรรมไทย					
	- มีความเชื่อในเรื่องของสิทธิ ความเท่าเทียมกันของเพศชายและเพศหญิงซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติของ	นอกจากนี้ส่วนใหญ่ยังมี ความเชื่อในเรื่องของสิทธิ ความเท่าเทียมกันของเพศชายและ				

ตารางที่ 5.2 (ต่อ)

เคย	ปู่	แม่	แซง	นิว	น้อย	สรุป
- การจ้องแบบชาย (Male Gaze)	แนวคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal feminism) - การจ้องแบบชาย (Male Gaze)	เพศหญิงซึ่งสอดคล้องกับทัศนคติแนวคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal feminism) และทุกคนมีการจ้องแบบชาย (Male Gaze)				

จากการเก็บข้อมูลด้วยวิธีการสัมภาษณ์ พบว่าภายในกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศที่เป็นเพศหญิง มีจุดยืนทางวัฒนธรรมที่ใกล้เคียงกันมาก ซึ่งสามารถมองเห็นได้ชัดเจน โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องแนวความคิดความแตกต่างระหว่างเพศ (Sexual Difference) สังเกตได้จากบทสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีทัศนคติว่าการบริโภคสื่อทางเพศของเพศชายและเพศหญิงนั้นมีความแตกต่างกัน โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมองว่าการบริโภคสื่อทางเพศของเพศชายเป็นเรื่องปกติ และมองว่าการบริโภคสื่อทางเพศของเพศหญิงเองเป็นเรื่องที่น่าอับอาย

ในขณะที่ กลุ่มตัวอย่างเพศชาย ก็มีทัศนคติว่า การบริโภคสื่อทางเพศของผู้หญิง นั้นเป็นเรื่องไม่สมควร โดยเฉพาะอย่างยิ่งผู้ชายจะเชื่อในเรื่องความเป็นธรรมชาติของเพศชาย (Masculine nature) และมองว่าผู้รับสารเพศหญิงไม่ใช่พวกเดียวกันและการเปิดรับสื่อทางเพศของผู้หญิง เป็นการเบี่ยงเบนไปจากบรรทัดฐานทางสังคม (deviance)

จึงสามารถสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีความเชื่อในเรื่องความแตกต่างของแต่ละเพศ แต่ระดับ (degree) ของทัศนคติดังกล่าว นั้นก็ยังคงมีความแตกต่างกันอยู่ โดยสังเกตได้จากบทสัมภาษณ์ของแซง

แซง บัณฑิตที่เพิ่งรับปริญญาจากมหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดัง ซึ่งบอกกับผู้สัมภาษณ์ว่า เธอคิดว่าเร็วเกินไปสำหรับอายุเธอที่จะดูสื่อทางเพศ ซึ่งในบางครั้งเธอยังคิดว่าการดูสื่อทางเพศ

ยังไม่ใช่เรื่องเหมาะกับผู้หญิงนัก อาจจะเหมาะกับผู้ชายมากกว่า โดยเธอให้สัมภาษณ์ เรื่อง มุมมองในการดูสื่อทางเพศที่มีต่อกลุ่มเพศชายแซงบอกกับผู้วิจัยว่า

เราเป็นผู้หญิง แล้วอย่างนี้มองผู้ชายที่ดูสื่อทางเพศยังไงครับ

“ก็ไม่ชอบ (หัวเราะ) ไม่ค่อยชอบคือ ถ้าดูก็ดูก็ดูก็ไม่ได้ว่าอะไร โอเคเรื่องนี้ถ้าดูมัน เป็นเรื่องธรรมชาติถูกเปล่า” (แซง, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกันกับพี่น้อง นักกีฬาคนพิการ ภายนอกพี่น้องดูเป็นคนมีอัธยาศัยดี พี่น้อง บอกกับเราว่า เวลาพี่น้องดูมักจะชอบดูคนที่ เป็นดารา ซึ่งหลาย ๆ ครั้งเธอก็มักจะถูกเพื่อนต่างเพศ ห้ามไม่ให้ดูอยู่บ่อย ๆ เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามพี่น้องถึงเรื่องมุมมองในการดูสื่อทางเพศที่มีต่อกลุ่ม เพศชายพี่น้องบอกกับผู้วิจัยว่า

แล้วพี่น้องคิดว่าถ้าเกิดพี่เป็นผู้ชายที่บ้านจะวามั้ย

“ถ้าเป็นผู้ชายมันก็เป็นเรื่องธรรมดา ผู้หญิงถ้าทำไปมันก็ไม่ค่อยดี แต่ถ้าผู้ชายก็ไม่ เป็นไร” (น้อย, สัมภาษณ์)

จะสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองคนนั้นมีมุมมองในแนวความคิดความแตกต่าง ระหว่างเพศ (Sexual Difference) คือ กลุ่มตัวอย่างจะมองว่าการดูสื่อทางเพศของผู้ชายนั้นเป็น เรื่องที่ปกติ เป็นเรื่องธรรมดาของผู้ชาย แต่หากเป็นเพศหญิงที่บริโภคสื่อทางเพศนั้นดูจะเป็นเรื่อง ที่ไม่เหมาะสมมากกว่า และการที่กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศที่เป็นเพศหญิง มีมุมมองว่าการ บริโภคสื่อทางเพศของเพศชายเป็นเรื่องปกติ ธรรมดา อาจอธิบายได้ด้วยแนวคิดของ John Berger (อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน, 2540, น. 135-148) ที่ได้กล่าวไว้ว่า ผู้หญิงถูกสร้างขึ้น แตกต่างจากผู้ชาย แต่ไม่ใช่เพราะความเป็นผู้หญิงมีลักษณะแตกต่างจากความเป็นชาย หากเป็น เพราะผู้ชม “ในอุดมคติ” ทั่วไป (the ideal spectator) ถูกกำหนดให้เป็นชายอยู่เสมอมากกว่า และภาพลักษณ์ของผู้หญิงที่ปรากฏขึ้นมา จึงเป็นไปอย่างสอดคล้องกับวิถีคิดแบบผู้ชายนั่นเอง

นอกจากนั้นความแตกต่างระหว่างผู้หญิงกับผู้ชายยังถือ เป็นกระบวนการทาง วัฒนธรรม (Cultural Process) กล่าวอีกนัยหนึ่งคือ วัฒนธรรมสร้างความเป็นหญิงและชายใน สังคมขึ้น วัฒนธรรมเป็นตัวสร้างความเป็นเพศ วัฒนธรรมเป็นผู้บอกว่าเราควรปฏิบัติตัวอย่างไร คิดอย่างไร และเราควรคาดหวังอะไรจากผู้อื่น และเมื่อวัฒนธรรมเป็นผู้กำหนดความเป็นหญิง ความเป็นชาย วัฒนธรรมก็เป็นผู้บอกว่าผู้หญิงและผู้ชายควรต้องทำตัวอย่างไร เช่น ผู้หญิง (ใน วัฒนธรรมไทย) ต้องเป็นคนเรียบร้อย รักนวลสงวนตัว ในขณะที่ผู้ชายไม่ถูกคาดหวังให้เป็นเช่นนั้น หรือภรรยาต้องเชื่อฟังสามี สามีต้องเป็นผู้นำในครอบครัว หรือผู้หญิงต้องให้ความสำคัญกับหน้าที่ ของภรรยาและแม่มากกว่าการประสบความสำเร็จในหน้าที่การงาน และถ้าใครไม่ทำตามที่สังคม คาดหวัง ก็将与พบกับสิทธิานุมัติ (Sanction) จากสังคมในเชิงลบ เช่น การติฉินนินทา หรือเยาะเย้ย

தாகต่าง ๆ เหล่านี้ ทำให้ทั้งผู้หญิงและผู้ชายในสังคมต้องปฏิบัติตามที่วัฒนธรรมในสังคมกำหนด และเนื่องจากความเป็นหญิงความเป็นชายในสังคมถูกกำหนดจากวัฒนธรรม ดังนั้นความเป็นหญิงความเป็นชายจะแปรเปลี่ยนไปตามเวลาและสถานที่ กล่าวคือ ความเป็นหญิงความเป็นชายในยุคสมัยหนึ่งแตกต่างความเป็นหญิงความเป็นชายในอีกยุคสมัยหนึ่ง เช่น การเปลือยอกของผู้หญิง ในยุคก่อนสมัยรัชกาลที่ 4 ดูเป็นเรื่องธรรมชาติ แต่ในปัจจุบัน สังคมก็อาจมองว่าเป็นเรื่องไม่ควรนัย เพราะฉะนั้นจะเห็นได้ว่า การอ้างว่ามีธรรมชาติของผู้หญิงและธรรมชาติของผู้ชายที่แน่นอน เป็นเรื่องที่ไม่แน่นอนเสมอไป เพราะธรรมชาติไม่ได้กำหนดในเรื่องความเป็นเพศทั้งหมด แต่ในส่วนหนึ่งสังคมได้เข้ามากำหนดว่าชายหรือหญิงควรจะต้องเป็นเช่นไร

ในขณะที่เดียวกันจากการสัมภาษณ์ แม้กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะมองว่า สื่อทางเพศเป็นสื่อที่เหมาะสมกับผู้ชาย แต่ในขณะที่เดียวกัน พฤติกรรมและการแสดงความคิดเห็นบางข้อ ก็แสดงให้เห็นว่า กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิงนั้น ก็ยังต้องการสิทธิและความเท่าเทียมกันกับเพศชาย ในการรับชมสื่อทางเพศ อันสอดคล้องกับจุดยืนของนักคิดสตรีนิยมสายเสรีนิยม (Liberal feminism) ซึ่งว่าเรื่องเพศเป็นเรื่องธรรมชาติ และเรื่องสิทธิก็เป็นเรื่องธรรมชาติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้น ในเรื่องสิทธิทางเพศ ชายและหญิงควรจะต้องมีความเท่าเทียมกัน ยกตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ แชน ว่า

น้องมีความคิดเห็นยังไงกับการที่มีคนพูดว่าผู้หญิงที่ดูสื่อทางเพศเนี่ย ง่าย

“ไม่เกี่ยวอะ ไม่เกี่ยว ไม่ใช่เลยอะ แล้วก็ผู้ชายก็ดูเยอะกว่าผู้หญิงตั้งเยอะใช่เปล่าผู้ชายไม่ง่ายกว่าหรือ” (แชน, สัมภาษณ์)

ในขณะที่เดียวกันจากการสัมภาษณ์พี่น้อง การกระทำของพี่น้องก็มีการแสดงให้เห็นถึงการพยายามเอาชนะโครงสร้างของแนวคิดชายเป็นใหญ่ ซึ่งจากบทสัมภาษณ์พี่น้องได้กล่าวกับผู้สัมภาษณ์ว่า

แล้วอย่างเพื่อนผู้ชายที่เค้าดูด้วยกันเค้าว่าอะไรเปล่านั้น

“ไม่ คือ (หัวเราะ) ไม่ ผู้ชายเค้า เค้า ไม่รู้ว่าเค้าคิดยังไงนะ แต่เค้าก็จะไล่พี่ออกนอกห้องอยู่เรื่อย (หัวเราะ) คือเหมือนเค้าใช้สมาธิในการดูยังไงก็ไม่รู้ แต่เราก็แบบว่า ข้าอะ”

แล้วออกจากห้องมั๊ยคะ

“ไม่ออกซี (หัวเราะ) ก็ดูจนจบแน่นอนส่วนใหญ่” (น้อย, สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศหญิง สังเกตได้ว่า แม้ในส่วนหนึ่งกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะเชื่อว่าสื่อทางเพศนั้นมีความเหมาะสมกับกลุ่มผู้รับสารเพศชายมากกว่าก็ตามอีกทั้งยังมองว่าการบริโภคสื่อทางเพศสำหรับผู้ชายนั้นเป็นเรื่องปกติ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ยังคงมีความเชื่อใน

เรื่องของความเท่ากันในการที่จะมีสิทธิรับชมสื่อทางเพศของกลุ่มผู้รับสารเพศหญิง เช่นเดียวกับกลุ่มผู้รับสารเพศชาย

นอกจากนี้จุดยืนทางวัฒนธรรมของผู้รับสารสื่อทางเพศของกลุ่มเพศหญิง ยังอธิบายได้ผ่านแนวคิดเรื่องการจ้องมองของเพศชาย (Male gaze) โดยคำว่า “การจ้องมองของผู้ชายนั้นอ้างอิงถึงการวางกรอบเกี่ยวกับวัตถุทั้งหลายทางทัศนศิลป์ ซึ่งผู้ดูได้รับการวางหรือกำหนดอยู่บนตำแหน่งของลักษณะความเป็นชาย (masculine position) ในการทำความเข้าใจเกี่ยวกับภาพเปลือย โดยมีข้อสรุปว่า ผู้หญิงจะมีฐานะที่เป็นวัตถุทางสุนทรีย์ และเพศชายก็มีบทบาทในเชิงรุกค่อนข้างมากเกี่ยวกับการมอง (สมเกียรติ ตั้งนโม, ออนไลน์, 2549) และ Laura Mulvey กล่าวว่าผู้หญิงได้ถูกกำหนดให้อยู่ในสถานะที่เป็นฝ่ายรับของการถูกจ้องมอง ในทางตรงข้าม ผู้ชายกลายเป็นผู้มองจ้อง ที่มีสถานะเป็นฝ่ายรุก (Mulvey, 1989 อ้างถึงใน สมสุข หินวิมาน และ วีรวัฒน์ อัมพันสุข, 2540, น. 135-148) ซึ่งการจ้องมองนี้เทียบเท่าได้กับกระบวนการใช้อำนาจ (the exercise of power) อย่างหนึ่ง โดยที่ใครก็ตามที่เป็นผู้มอง จะเป็นผู้ได้มาซึ่งอำนาจ ในขณะที่ผู้ถูกมอง (หรือนางแบบ) จะสูญเสียอิสรภาพและขึ้นตรงต่อตัวอำนาจของผู้มอง (subject to power) ไปโดยปริยาย

โดยปกติแล้วมุมมองสายตาของเพศชายมักจะให้ความหมายของความเป็นหญิงอันได้แก่ ความสวย ความอ่อนหวาน ความอ่อนแอ และเสน่ห์เข้ายวนทางเพศเท่านั้น ดังข้อสรุปของ John Berger ที่ว่าความหมายของภาพผู้หญิงในภาพทั่วไปว่า “ผู้ชายจะทำการสำรวจผู้หญิงก่อนที่จะกำหนดว่าเธอควรจะเป็นอย่างไร ฉะนั้นสิ่งที่ผู้หญิงปรากฏอยู่ต่อหน้าผู้ชายจึงเป็นเพียงการบอกว่าเธอเป็นอย่างไร” (สมสุข หินวิมาน, 2540, น. 135 - 148)

ตัวอย่างเช่น จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง เดย นักเรียนโรงเรียนรัฐบาล (สท) ชื่อตั้งแห่งหนึ่ง เดยอายุ 17 ปี โดยการสังเกตจากภายนอกเดยดูเป็นนักเรียนที่มีมารยาทเรียบร้อย เมื่อสอบถามถึงอนาคตว่าเดยอยากทำอะไร เดยก็บอกกับผู้สัมภาษณ์ว่าเธออยากเป็นพยาบาล ตอนสัมภาษณ์เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามเธอว่าเธอชอบผู้ชายหรือผู้หญิงในนั้น เมื่อเธอตอบว่าผู้หญิงเธอก็ทำท่าแปลกใจว่า ทำไมตนเองถึงเป็นเช่นนั้น และเมื่อผู้สัมภาษณ์ถามถึงการที่เดยดูสื่อทางเพศว่าเธอดูความเป็นเพศชายหรือเพศหญิงในนั้นเธอก็ให้คำตอบแก่ผู้วิจัยว่า

เวลาเดยดูสื่อทางเพศนี้เลือกดูผู้หญิงหรือผู้ชายในนั้น

“หิวเราะ.....ดูผู้หญิงคะ.....หิวเราะ”

ทำไมถึงเลือกดูผู้หญิงมากกว่า

“ผู้หญิงไม่รู้ซี คิดว่าผู้หญิงมีทรวดทรงที่ชัดเจนกว่าผู้ชาย” (เดย, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกัน บุษ นักเรียนพาณิชย์ ระดับชั้น ปวช.3 โดยปกติเธอบอกกับเราว่าเธอไม่ค่อยสนใจนักกว่าคนที่อยู่ในสื่อจะมีชื่อเสียงหรือไม่ แต่เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามถึงการดูสื่อทางเพศว่า

ดูเพศชายหรือเพศหญิง เธอก็ให้น้ำหนักในการดูเพศหญิงในสื่อทางเพศมากกว่า ดังที่ผู้สัมภาษณ์ไว้ว่า

แล้วดูผู้หญิงหรือดูผู้ชายในนั้น

“ส่วนมากนะปุ๋ยชอบมองผู้หญิง”

ทำไมเราถึงชอบ

“ก็แบบว่า เธอสวยดีนะ ชาว หุ่น อะไรประมาณนี้” (ปุ๋ย, สัมภาษณ์)

และกลุ่มตัวอย่างคนต่อมาได้แก่ แป้ม นักศึกษามหาวิทยาลัยเอกชนชื่อดัง ฐานะทางบ้านดีเนื่องจากการทำธุรกิจส่งออก แป้มมีความเชื่อมั่นว่าตนเองมีแบบแผนในการดูสื่อทางเพศแตกต่างจากคนอื่นคือสามารถดูต่อหน้าผู้ปกครองได้ แต่เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามถึง การบริโภคสื่อทางว่าดูเพศชายหรือเพศหญิงในนั้น

เวลาแป้มดูสื่อทางเพศเนี่ย แป้มดูผู้ชายหรือดูผู้หญิง

“ส่วนใหญ่ก็ต้องดูผู้หญิง”

อืม ทำไมล่ะแป้มดูอะไรในผู้หญิง

ก็ดู คือดูว่าน่ารักมั๊ยมากกว่า ผิวดีมั๊ยอะไรอย่างนี้มากกว่า ไม่ได้ดูท่าทางไม่ได้ดูอะไร ก็ดูแบบ โอเคมีเออคนนี้เก่งคนนี้ไม่เก่งอะไรอย่างนี้ แต่ก็ไม่ได้ดูถึงลึกมากอะ ก็ดูแบบแค่ว่า เน้นแค่ภาพมันออกมาสวยงามไม่ใช่แบบดูทุเรศ อุบาทว์น่าเกลียดอะไรอย่างนี้ (แป้ม, สัมภาษณ์)

ผู้สัมภาษณ์สังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิงส่วนใหญ่ เวลาที่รับชมสื่อทางเพศนั้นจะมีมุมมองสายตาแบบชาย (Male gaze) เป็นส่วนใหญ่ แต่อย่างไรก็ดี การมองแบบชาย (Male gaze) ที่กล่าวมานี้มิได้จำกัดมุมมองให้เป็นแค่เพศชายเท่านั้น เพราะไม่ว่าจะเป็นผู้หญิงหรือผู้ชายก็สามารถที่จะมองสื่อทางเพศในมุมมองแบบชายได้ทั้งสิ้น เพศในทางชีวภาพย่อมแตกต่างไปจากกระบวนการมองในความหมายทางสังคม เหมือนดังตัวอย่างการของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศกลุ่มเพศหญิงข้างต้นที่กล่าวมา

ทั้งนี้หากเปรียบเทียบลักษณะการมองของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิง จะพบว่า มีลักษณะการจ้องแบบเพศชาย (Male Gaze) เหมือนกัน แต่สำหรับระดับ (degree) ในการมอง จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีวิถีในการมองที่แตกต่างกันออกไป โดยกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะพิจารณาสื่อทางเพศในเรื่องของสรีระของความเป็นเพศหญิง อย่างเช่น หน้าอก ผิวพรรณ หน้าตา แต่ในทางกลับกัน กลุ่มตัวอย่างเพศชาย (Real Male Gaze) นอกจากจะมองในเรื่องของสรีระแล้ว ยังมองในเรื่องของท่าทาง เส้นหยี่ยว้วน และกิจกรรมทางเพศต่าง ๆ

จุดยืนทางวัฒนธรรมต่อมาที่มีความใกล้เคียงกันอีกอย่างของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงก็คือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนั้นยังคงมีความอยากรู้อยากเห็นเรื่องเพศ แต่ก็ยังคงมองว่าเป็นเรื่องที่

ผิดต่อ วัฒนธรรม และศีลธรรมของสังคมไทย โดยกลุ่มตัวอย่างแทบจะทุกคน เป็นผู้ที่เคยบริโภคสื่อทางเพศมาแล้ว ทั้งนี้กลุ่มตัวอย่างมีแนวโน้มจะมองว่าการบริโภคสื่อทางเพศนั้นเป็นเรื่องปกติของทุกคนบนโลกใบนี้ แต่หากถามว่า แล้วทำไมถึงไม่ดูให้เปิดเผยเหมือนเป็นเรื่องปกติ กลุ่มตัวอย่างมักจะบอกว่า การดูสื่อทางเพศนั้นเป็นเรื่องที่ไม่เหมาะสม และมีแนวโน้มขัดต่อวัฒนธรรมไทย หรือศีลธรรมอันดีงาม

จากการสัมภาษณ์ กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารเพศหญิง คนแรกได้แก่ แสง โดยปกติแสงบริโภคสื่อทางเพศจากทางอินเทอร์เน็ตและคลิปวิดีโอทางโทรศัพท์มือถือ แสงให้สัมภาษณ์ว่า

น้องมองว่าสื่อทางเพศเป็นเรื่องปกติหรือไม่

“ปกติมัย ก็ปกติ แต่ค่อนข้างแบบมันไม่ใช่เรื่องเปิดเผยมากกว่า”

น้องคิดว่าทำไมเปิดเผยไม่ได้

“ก็สังคมไทย วัฒนธรรม”

น้องว่าวัฒนธรรมอะไรครับ ด้านไหน

มันไม่ได้มีข้อไหนหรอก แต่แบบมันเหมือนศีลธรรมจรรยามากกว่าว่าแบบ เออ ถ้าเค้าไม่ดูกัน ไม่ดูกันในที่เปิดเผยในที่สาธารณะอะไรแบบนี้ เออไม่มีใครบอก แต่แบบมันไม่มีกฎหมายด้วย แต่แบบเค้าก็มองเราอะไรอย่างนี้มากกว่า มันเป็นจิตใต้สำนึกของเราเองอะ เออว่าแบบอะไรยังไง (แสง, สัมภาษณ์)

กลุ่มตัวอย่างคนถัดมา นิว นักศึกษาปริญญาโท มหาวิทยาลัยรัฐบาลชื่อดัง ซึ่งปัจจุบันเป็นพนักงานขายอิสระของเครื่องสำอางยี่ห้อหนึ่งด้วย โดยปกติบุคลิกนิวจะเป็นคนเปิดเผย พูดจาคล่องแคล่วและตรงไปตรงมา ซึ่งโดยปกตินิวก็เป็นผู้หนึ่งที่เปิดรับสื่อทางเพศในด้านต่าง ๆ อยู่บ่อยครั้ง เมื่อผู้สัมภาษณ์ถามนิวในเรื่องความคิดเห็นในการดูสื่อทางเพศ นิวให้การสัมภาษณ์ว่า

นิว มีความคิดเห็นอย่างไรที่คนอื่น มักจะบอกว่าการดูสื่อทางเพศเป็นเรื่องที่ไม่ดี

เราก็อไม่แน่ใจ เพราะอาจเป็นเพราะวัฒนธรรมของเราอย่างเนี้ย วัฒนธรรมไทย หรือว่า คนไทย ไม่รู้นะ แต่คิดว่าเหมือนมันเป็นเรื่องที่น่าปกปิดอะ อย่างตอนเป็นเด็กเคยถามที่บ้านด้วยความอยากรู้ว่า คนเรา เกิดมาได้ยังไงหรือ แต่ตอนนั้นคำตอบที่ได้จากแม่ก็คือ “เดี๋ยวโตขึ้นก็รู้เองแหละ” ทำให้เรามีความรู้สึกว่า มันอาจจะไม่ใช่เรื่องที่ต้องมาพูด ...เออไม่ใช่เรื่องที่ดีอะ (นิว, สัมภาษณ์)

1.3 การเข้าถึงตัวบท

ตารางที่ 5.3

แสดงการเปรียบเทียบการเข้าถึงตัวบทของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เดย	บู้ย	แป้ม	แซง	นิว	น้อย	สรุป
ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายนอก	ปัจจัยภายนอก	ส่วนใหญ่ผู้มี ทั้งปัจจัย
- ความ สะดวกสบาย ในการเข้าถึง	- ความ สะดวกสบาย ในการเข้าถึง	- ความ สะดวกสบาย ในการเข้าถึง	- ความ สะดวกสบาย ในการเข้าถึง	- ความ สะดวกสบาย ในการเข้าถึง	- ความ สะดวกสบาย ในการเข้าถึง	ภายในและ ภายนอก
- การได้รับ การชักชวน จากเพื่อน	- การได้รับ การชักชวน จากเพื่อน	- การได้รับ การชักชวน จากเพื่อน และบิดา	- การได้รับ การชักชวน จากเพื่อน	- การได้รับ การชักชวน จากเพื่อน	- การได้รับ การชักชวน จากเพื่อน	การเข้าถึงตัว บทซึ่งปัจจัย ภายในนั้น ประกอบไป
- กระแสสังคม		- กระแสสังคม	- กระแสสังคม	- กระแสสังคม	- กระแสสังคม	ด้วยความ สะดวกสบาย
ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายใน	ปัจจัยภายใน	ในการเข้าถึง
- ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ	- ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ	- ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ	- ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ	- ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ	- ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ	การได้รับการ ชักชวนจาก เพื่อน รวมถึง
				-ตอบสนอง ความ ต้องการทาง เพศ		กระแสสังคม ส่วนปัจจัย ภายใน คือ ความอยากรู้ อยากเห็นใน เรื่องเพศ และ มีเพียงบางคน ที่เข้าถึงด้วย การตอบสนอง ความต้องการ ทางเพศ

ในการเข้าถึงตัวบทการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนั้นมียุติด้วยกันหลายปัจจัย ซึ่งผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น ปัจจัยภายนอกและ ปัจจัยภายใน ดังต่อไปนี้

ปัจจัยภายนอก

1. ความสะดวกสบายในการเข้าถึง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง ผู้วิจัยสังเกตได้ว่าโดยส่วนใหญ่แล้วผู้รับสารเพศหญิงจะนิยมบริโภคสื่อทางเพศอยู่ประมาณ 4 ประเภทด้วยกัน ได้แก่ สื่อทางเพศในรูปแบบ อินเทอร์เน็ต สื่อทางเพศในรูปแบบคลิปวิดีโอ สื่อทางเพศในรูปแบบ วีซีดี และสุดท้ายคือ สื่อทางเพศในรูปแบบหนังสือ โดยรูปแบบต่าง ๆ ของสื่อทางเพศก็จะมี การเข้าถึงที่ต่างกัน กลุ่มแรก สื่อทางเพศประเภท อินเทอร์เน็ตและคลิปวิดีโอ ซึ่งเป็นสื่อที่เข้าถึงง่าย กล่าวคือ ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีสารสนเทศมีผลต่อการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารของประชาชน จากเดิมที่อาจมีเพียงหนังสือพิมพ์ วิทยุ และโทรทัศน์ แต่ในปัจจุบันอินเทอร์เน็ตได้เข้ามา มีบทบาทมากขึ้นจนกระทั่งกลายเป็นแหล่งเข้าถึงข้อมูลและความรู้ขนาดใหญ่ที่สามารถเชื่อมโยงกันได้ทั่วโลก แต่หากเรามองในเรื่องของความซับซ้อนทางด้านเทคโนโลยี (Complexity) ก็ จะเห็นได้ว่า สื่อทางเพศในรูปแบบอินเทอร์เน็ต หรือคลิปวิดีโอนั้น มีการใช้เทคโนโลยีที่ทันสมัยและซับซ้อน อีกทั้งยังมีราคาที่ยังค่อนข้างสูง ดังนั้น การเข้าถึงของกลุ่มผู้รับสาร จึงต้องมีฐานะที่ดีพอสมควรดังจะสังเกตได้จากบทสัมภาษณ์ของ แสง ที่ให้สัมภาษณ์ว่า

สื่อชนิดแรกที่น้องดูตอนนั้น นี่เป็นอะไรครับ

“ก็คงเป็นพอเวิร์ดเมล์ภาพเป็นอะไรอย่างนี้ อืม ค่ะ”

แล้วเคยดูที่เป็น วิดีโออะไรอย่างนี้รึเปล่า

“ก็คือ ถ้าดูก็จะดูทางเมล์หมดเลย แล้วก็มือถือของเพื่อน อะไรอย่างนี้” (แสง, สัมภาษณ์)

แต่ในขณะที่เดียวกันสื่อทางเพศในรูปแบบ วีซีดี และรูปแบบหนังสือ ที่จากบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่บริโภคสื่อทางเพศ จะเห็นว่าเป็นสื่อที่หาง่ายเช่นกัน แต่หากพิจารณาอุปกรณ์สำหรับการรับชมสื่อวีซีดีและหนังสือแล้วยังมีราคาสูงกว่า โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทั้งวีซีดี และ หนังสือ นั้น มีความซับซ้อนทางด้านเทคโนโลยีน้อยกว่า การดาวน์โหลดข้อมูลสื่อทางเพศทาง อินเทอร์เน็ต หรือ แม้กระทั่งการดาวน์โหลดคลิปมาไว้ในโทรศัพท์มือถือก็ตาม เรียกได้ว่ามีความซับซ้อนทางด้านเทคโนโลยี (Complexity) กลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศในรูปแบบดังกล่าวก็จะเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีรายได้ค่อนข้างต่ำ ซึ่งจะสะดวกในการบริโภคสื่อทางเพศจากสื่อที่กล่าวมาข้างต้นมากกว่า ยกตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ของพีน้อย บัญ และ แป้ม

พี่ดูสื่อทางเพศครั้งแรกเมื่อไหร่คะ

“เพิ่งมาเริ่มดูมาไม่นานนี่คะ (ตอนอายุประมาณ 30 ปี) ครั้งแรกก็คงจะเป็นน้องเนต¹ ที่ดัง ๆ นั้นแหละ (หัวเราะ) เป็นแผ่น วีซีดีที่เค้าถือปามาให้”

“.....แต่ว่าเคยอ่านหนังสือป็นะ”

แล้วเป็นยังไงบ้างคะ

“ก็เป็นภาพเฉย ๆ ใบบ่เปลือย พี่ว่ามันไม่สวยเลย” (น้อย, สัมภาษณ์)

ที่ดูนี้เป็นวิดีโอหรืออะไรคะ

“ก็ ซีดี”

แล้วทำไมถึงเลือกที่จะดูแบบเป็นวิดีโอ

“ก็เพื่อนเค้ามีก็เลยเปิดดูกัน” (น้อย, สัมภาษณ์)

สื่อทุกวันนี้ที่แปมดูบ่อยที่สุดคืออะไร

“คือที่ดูบ่อยที่สุดเลยอะไรอย่างนี้ก็ ซีดี”

แล้วเอามาจากไหน

“ก็แบ่งปันกับเพื่อนบ้าง พอแบ่งปันกับลูกน้องบางทีก็มาดู”

เพื่อนนี่เพื่อนผู้ชายหรือผู้หญิง

“ก็ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ชาย” (แป้ม, สัมภาษณ์)

จากการสัมภาษณ์จะสังเกตได้ว่าสื่อต่าง ๆ ที่กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศกลุ่มเพศหญิงนั้นเลือกดูก็เนื่องมาจาก หาง่าย มีอยู่แล้วไม่ว่าจะจากตนเองหรือผู้อื่นก็ตาม แต่ความต่างนั้นอาจขึ้นอยู่กับราคาของสื่อทางเพศแต่ละชนิดและความซับซ้อนทางด้านเทคโนโลยีด้วย

2. กระแสสังคม

นอกเหนือจากที่กล่าวมาแล้วข้างต้น ปัจจัยภายนอกที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงเข้าถึงสื่อทางเพศอีกปัจจัยหนึ่ง คือ กระแสสังคม ซึ่งกลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ให้สัมภาษณ์ว่า กระแสสังคมต่าง ๆ โดยเฉพาะเรื่องที่เกี่ยวข้องกับดารารหรือนักแสดงสำคัญ เป็นส่วนหนึ่งหนึ่งที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างเข้าถึงสื่อทางเพศได้ ยกตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของ พี่น้อย และ แป้ม โดยกลุ่มตัวอย่างให้สัมภาษณ์ว่า

พี่ดูสื่อทางเพศครั้งแรกเมื่อไหร่คะ

¹น้องเนต (เกศริน ชัยเฉลิมพล) ในช่วงปี พ.ศ. 2547 นั้นน้องเนตเป็นดารารที่ได้อถ่ายหนังวีซีดีเปลือย ซึ่งในขณะนั้นเป็นข่าวที่สังคมให้ความสนใจต่อกรณีดังกล่าวเป็นอย่างมาก.

“เพิ่งมาเริ่มดูมาไม่นานนี่คะ ครั้งแรกก็คงจะเป็นน้องเพราะเน็ตที่ดัง ๆ นั้นแหละ”
(หัวเราะ)

น้องเน็ตนะคะ ก็ประมาณ 2 - 3 ปี..... แล้วทำไมถึงดูคะ

“อืมตอนนั้นก็อยากดูว่ามันเป็นยังไง อยากรู้ อยากเห็น คือแบบช่วงนั้นน้องเน็ตเค้าจะดังมาก ไปทางไหนก็มีแต่คน.... อี้น้องเน็ต ดูแล้วยัง อะไรอย่างนี้” (น้อย, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกันกับแป้มที่บอกถึงส่วนหนึ่งของเหตุการณ์บริบทสื่อทางเพศกับผู้วิจัยว่าเป็นเพราะจากกระแสสังคม แป้มให้สัมภาษณ์ว่า

ชนิดของสื่อทางเพศที่แป้มดูเนี่ยเป็นอะไร วีซีดี อินเทอร์เน็ต

“ซีดี หรือว่ามีคลิป แบ่งกันดูในครอบครัว ก็เหมือนกับพ่อถามมีอันนี้รึยัง เราก็บอกเฮ้ยยังไม่มี บางทีพ่อก็เอามาให้ดูบ้าง อะไรอย่างนี้ ก็เหมือนกับมันออกตามข่าวก็ดูว่าเอออันนี้ดังตามข่าวก็ดูตามข่าวมากกว่า ไม่ใช่แบบขั้นต้องดูอะไรแบบนี้” (แป้ม, สัมภาษณ์)

3. การได้รับการชักชวนจากเพื่อนหรือคนใกล้ชิด

ปัจจัยภายนอกที่สำคัญอีกประการหนึ่งที่มีผลต่อการเข้าถึงสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง นั้นได้แก่ การชักชวนจากเพื่อน คนใกล้ชิด หรือแม้กระทั่งบิดาของตนเองก็ตาม ดังกลุ่มตัวอย่าง แป้ม ที่กำลังอยู่ในวัยเรียน และได้รับการชักชวนจากเพื่อนของเธอ ให้สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

แป้มเริ่มดูสื่อทางเพศเท่าที่จำได้อายุเท่าไร

“ก็พ่อให้ดูตั้งแต่เด็ก ๆ อะคะ ก็ประมาณ 10 ขวบ” (แป้ม, สัมภาษณ์)

แซง ก็เป็นกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิงอีกคนหนึ่งที่ได้รับการชักชวนให้ชมจากเพื่อนของตน แม้ในตอนเริ่มต้นอาจจะไม่ได้เป็นการเอ่ยปากชวน โดยจากการสัมภาษณ์ แซง บอกกับผู้วิจัยว่า

“ถ้าดูก็จะดูทางเมลล์หมดเลย แล้วก็มือถือของเพื่อน อะไรอย่างนี้”

แสดงว่าตอนนั้นที่ดูก็เพราะเพื่อนส่งมาให้ชมมัย

“ช่ายยย” (แซง, สัมภาษณ์)

ปัจจัยภายใน

1. ความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ

ปัจจัยภายในที่มีผลต่อการเข้าถึงสื่อทางเพศของกลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง อย่างแรกได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็นในเรื่องเพศ ตัวอย่างเช่นบทสัมภาษณ์ของนิว และ เตย ดังต่อไปนี้

แล้วทำไมตอนนั้นถึงดูละ

“ไม่รู้อะ เห็นเพื่อน ๆ เค้าดูกัน เราก็อยากดู เห็นเพื่อนมี หนึ่งปี หนึ่งปี อะไรพวกนี้ก็อยากดูบ้าง แค่อากรู้” (นิว, สัมภาษณ์)

ในขณะที่เดียวกัน เเตย ก็เป็นกลุ่มตัวอย่างอีกคนหนึ่งที่บอกกับผู้วิจัยว่าส่วนหนึ่งเหตุผลที่เธอดูสื่อทางเพศนั้นก็เนื่องมาจากความอยากรู้อยากเห็นนั่นเอง

ทำไมตอนนั้นถึงดูละครับ

ทำไมตอนนั้นถึงดู ก็ พอดี ผู้ปกครองที่บ้านคะ เค้ามีใจคะ แล้วเสร็จแล้วแต่หนูก็ไม่ทราบว่ามันเป็นอะไร คล้ายมันคือ ดูโดยบังเอิญ ก็คือแบบมันเป็นแผ่นซีดี แล้วหนูก็ประมาณว่าจะดูเพลงดูหนังอะไรประมาณนี้ ก็ไม่ทราบว่าเป็นแผ่นอะไรก็เลยแบบเอาเข้าไปแล้วก็ดู พอเห็นพอรู้ว่าเป็นหนัง ก็เลยแบบเออหนึ่งดู เพราะตัวเองก็แบบไม่เคยดูตอนนั้น ก็เลยอยากรู้อากรู้อันนั้นเออเป็นยังไง (เเตย, สัมภาษณ์)

ในส่วนของปัจจัยภายในที่ทำให้เกิดการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มผู้รับสารเพศหญิงข้อสุดท้ายนั้น ได้แก่ ปัจจัยในเรื่องของการสนองตอบความต้องการทางเพศ ซึ่งในปัจจุบันข้อนี้กลุ่มตัวอย่าง นิว ได้บอกกับผู้วิจัยโดยตรงไปตรงมาในบทสัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

ทุกวันนี้อะไรทำให้นิวอยากรู้อากรู้อสื่อทางเพศ

“ไม่รู้ละ....ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะว่างอยู่ในตอนนั้น หรือบางทีถ้าเราดูหนังทั่วไปอะ แล้วรู้สึกว่ามันที่ดูนั้นไม่ค่อยไปเท่าไร ก็เออ ไปดูสื่อพวกนี้ต่อดีกว่า อะไรประมาณนั้น” (นิว, สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่ผ่านมาในบทที่ 4 นั้น เมื่อนำมาเปรียบเทียบกับกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงแล้วจะเห็นว่า มีความคล้ายคลึงกันในเรื่องของการเข้าถึงตัวบท โดยจำแนกออกเป็นปัจจัยภายในและภายนอก ปัจจัยภายในเช่น การเข้าถึงสื่อทางเพศนั้น ทั้งเพศชายและเพศหญิงต่างมีรูปแบบการเข้าถึงตัวบทที่ใกล้เคียงกัน เช่นในส่วนของปัจจัยภายในได้แก่ ความอยากรู้อยากเห็น หรือปัจจัยภายนอกอย่าง กระแสสังคม ความสามารถในการหาสื่อได้ง่ายซึ่งก็ขึ้นอยู่กับฐานะทางเศรษฐกิจด้วยว่าจะสามารถเลือกสื่อทางเพศชนิดใดมาบริโภคได้ แต่จุดที่สำคัญของการเข้าถึงสื่อทางเพศที่มีความแตกต่างกันระหว่างกลุ่มตัวอย่างเพศชาย และเพศหญิงคือ เรื่องของการเกิดอารมณ์ทางเพศ ซึ่ง กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะเกิดอารมณ์ทางเพศก่อนแล้วจึงแสวงหาการเข้าสู่ตัวบท แต่ในทางกลับกัน ส่วนใหญ่แล้วกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงให้สัมภาษณ์ว่าการบริโภคสื่อทางเพศนั้นไม่ได้มาจากอารมณ์ทางเพศแต่มาจากความอยากรู้อยากเห็นมากกว่า

2. การวิเคราะห์กระบวนการรับรู้ของผู้อ่าน

2.1 ความสามารถในการจดจำเนื้อหาได้ของผู้อ่าน (Recognition)

ตารางที่ 5.4

แสดงการเปรียบเทียบความสามารถในการจดจำเนื้อหา ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	บ่อย	บ้าง	แทบ	ไม่	เลย	สรุป
จดจำเนื้อหา	จดจำเนื้อหา	จดจำเนื้อหา	จดจำเนื้อหา	จดจำเนื้อหา	จดจำเนื้อหา	ทุกคน
ได้ดีเฉพาะ	ได้ดีเฉพาะ	ได้ดีเฉพาะ	ได้ดีเฉพาะ	ได้ดีเฉพาะ	ได้ดีเฉพาะ	สามารถจดจำ
ในเนื้อหาที่	ในเนื้อหาที่	ในเนื้อหาที่	ในเนื้อหาที่	ในเนื้อหาที่	ในเนื้อหาที่	เนื้อหาได้ดี
ตนเองให้	ตนเองให้	ตนเองให้	ตนเองให้	ตนเองให้	ตนเองให้	เฉพาะใน
ความสนใจ	ความสนใจ	ความสนใจ	ความสนใจ	ความสนใจ	ความสนใจ	เนื้อหาที่
เป็นพิเศษ	เป็นพิเศษ	เป็นพิเศษ	เป็นพิเศษ	เป็นพิเศษ	เป็นพิเศษ	ตนเองให้
						ความสนใจ
						เป็นพิเศษ

จากการสัมภาษณ์ถึงความสามารถในการจดจำเนื้อหากับกลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศที่เป็นเพศหญิง พบว่ากลุ่มผู้รับสารสามารถจดจำเนื้อหาได้ค่อนข้างดี โดยเฉพาะเมื่อได้พบกับข้อมูลที่ตนเองสนใจ เมื่อดูสื่อทางเพศเสร็จแล้วยังสามารถจดจำในเรื่องราวที่ตนเองสนใจได้ แต่สำหรับเรื่องที่ไม่สนใจ ความสามารถในการจดจำของผู้รับสารก็จะลดน้อยลง ดังตัวอย่างบทสัมภาษณ์แซง และ นิ่ว ต่อไปนี้

แล้วภาพที่น้องจะรับได้เนี่ยต้องเป็นภาพประเภทไหนครับ

“ก็คงภาพธรรมดา เป็นผู้หญิงเปลือย ๆ สวย ๆ ไม่ถึงขั้นต้องทำอะไรกับตัวเอง อย่างเนี่ยเออ นอกนั้นก็ไม่ใช่ชอบ.....ถ้ามันแรงมาก ๆ ก็ไม่ดู”

เวลาดูภาพเนี่ยน้องดูอะไรในนั้น

ดูอะไรในนั้นหรือ ดูหน้าอกมั้ง ดูผิว ดูอะไรอย่างนี้ หน้าตา เออ เอียนน่ารักดีบางทีแบบมันก็มีฟอร์เวิร์ดที่เพิ่งได้ล่าสุดอะเป็นเด็กเลยนะ แบบเด็กถ่ายรูปไปอ๊ะ เออบางทีก็แบบ หูเด็กจิ้ง เออ อั้ง หน้าอกใหญ่กว่าเราอีก เออ ก็ดูอย่างนี้บางทีก็แบบ ดูแบบตกใจ ดูแล้วก็คิดนะ เออ คำว่าไม่มีสตาจ์หรือ ทำไมต้องทำอย่างนี้ หรือ แบบว่ามัน

สนุก หรือว่าอะไรทำไมเค้าต้องทำอะ เขาอย่างเรายังไม่ทำเลย แต่มันก็แล้วแต่ความคิดคน มันไปโทษเค้าไม่ได้ ทางเดินของใครของมัน (แซง, สัมภาษณ์)

เช่นกันกับ นิว ในขณะที่นิวรับชมสื่อทางเพศนั้น นิวก้มีการจดจำและเลือกที่จะจดจำในสิ่งที่ตนเองชอบ สังเกตจากบทสัมภาษณ์ ที่นิวก้กล่าวว่า

จริง ๆ อันนี้ก็ไม่รู้ว่าตัวเองผิดปกติรีเปล่า เราพวกนี้เราไม่เคยดูผู้ชายเลย ดูแต่ว่าผู้หญิงเค้าทำอย่างไร หน้าอกสวยนะ ขาสวย ผิวสวยจิ้ง หรือทำไมเจอทำนี้แล้วต้องมีเสียงแบบนี้ เราชอบมองว่า ผู้หญิง เข็กซึ่งขนาดไหนในภาพที่เราดูอยู่ ก็คือ เหมือนเราคิดว่าในนั้นไม่มีผู้ชายอยู่เลย เราดูแต่ผู้หญิงจริง ๆ ถ้าผู้หญิงไม่สวยนะ เราปิดเลย ผู้ชายจะหล่อไม่หล่อเราไม่สนใจ ถ้าผู้ชายหล่อแล้วผู้หญิงไม่สวยเราก็ไม่ดู

นิว ดูหมดทุกอย่างเลยรีเปล่า หรือว่าต้องเลือก เป็น ยุโรป เอเชีย รีเปล่า

เราว่าเราไม่ดูหมดนะ เพราะถ้าเราดูแล้วเราเกิดความรู้สึกว่าเป็นความจริง อีกอย่างความรู้สึกของคนเรากำว่าน่าขยะแขยงมันไม่เท่ากัน เช่น เรายอมอันนี้ บางคนอาจมองว่า ปกติ แต่เราอาจมองว่า มันไม่ปกติแล้วนะ เริ่มออกทางนำเกลียดแล้วนะ เราก็ไม่ดู แต่อันไหนที่เราดูแล้ว ผู้หญิงสวยดีเนอะ ผู้ชายก็ โอเค คือ เราอาจเป็นคนที่ไม่ได้ชอบอะไรผิดแปลกแหวกแนวมากไป ถ้าอันไหนเรารับไม่ได้เราก็จะไม่ดูเลย (นิว, สัมภาษณ์)

ลักษณะเนื้อหาที่แซง และ นิว สนใจ จะเป็นลักษณะหนึ่งที่สะท้อนให้เห็นได้ว่าผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิงส่วนใหญ่ นั้น ได้ให้ความสนใจต่อประเด็นในเรื่องของการจดจำได้ ก็คือ ความสวยงาม สรีระ หน้าตาของนางแบบ เส้นที่เข้ายวนใจ ซึ่งกลุ่มตัวอย่างจะมีลักษณะในการมองด้วยสายตาแบบชาย (Male Gaze) โดยเฉพาะอย่างยิ่งในการบริโภคสื่อทางเพศนี้ หากภาพที่ปรากฏปราศจากความสวยงาม เป็นภาพที่นำเสนอความรุนแรง หรือ เป็นเรื่องที่ผิดไปจากปกติ เช่น การร่วมเพศกับเด็ก กลุ่มตัวอย่างก็เลือกที่จะไม่จดจำภาพเหล่านั้น และแสวงหาภาพอื่น ๆ ที่ตนเองสนใจต่อไป

และสิ่งสำคัญอีกประการหนึ่งที่ได้จากการสังเกตบทสัมภาษณ์ คือ วิธีดูแบบคิดเปรียบเทียบกับตนเอง (Self-recognition) เมื่อกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงบริโภคสื่อทางเพศแล้วจะมีการเปรียบเทียบผู้แสดงที่อยู่ในสื่อทางเพศกับตนเองในเรื่องสรีระ (Physical body) เช่น ทำไมผู้แสดงจึงผิวขาวกว่าตน หรือเด็กกว่าตน

ทั้งนี้หากเปรียบเทียบเรื่องความสามารถในการจดจำเนื้อหา ระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารเพศชายและเพศหญิงแล้ว แม้ว่าเพศชายและเพศหญิงจะมีลักษณะการใช้การมองด้วย

สายตาแบบชาย (Male Gaze) เหมือนกัน แต่ก็ยังคงแตกต่างกันด้วยระดับ (degree) กล่าวคือถึงแม้เพศชายจะมีการมองในเรื่องสรีระ (Physical body) เหมือนเพศหญิง แต่เพศชายจะไม่นำเรื่องสรีระเหล่านั้นมาเปรียบเทียบกับตนเองในขณะที่เพศหญิงจะนำมาเปรียบเทียบกับตนเองอยู่เสมอ (Self-recognition) ไม่ว่าจะเป็นเรื่อง ความสวยงามของหน้าตา รูปร่าง หรือผิวพรรณ

2.2 ความเข้าใจเนื้อหา (Comprehension)

ตารางที่ 5.5

แสดงการเปรียบเทียบความเข้าใจเนื้อหา ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	บ่อย	แถม	แข่ง	นิ่ว	น้อย	สรุป
เข้าใจเนื้อหา ที่ตนเอง สนใจจากสื่อ ทางเพศได้ อย่างดี	เข้าใจเนื้อหา ที่ตนเอง สนใจจากสื่อ ทางเพศได้ อย่างดี	เข้าใจเนื้อหา ที่ตนเอง สนใจจากสื่อ ทางเพศได้ อย่างดี	เข้าใจเนื้อหา ที่ตนเอง สนใจจากสื่อ ทางเพศได้ อย่างดี	เข้าใจเนื้อหา ที่ตนเอง สนใจจากสื่อ ทางเพศได้ อย่างดี	เข้าใจเนื้อหา ที่ตนเอง สนใจจากสื่อ ทางเพศได้ อย่างดี	ทุกคนเข้าใจ เนื้อหาที่ ตนเองสนใจ จากสื่อทาง เพศได้อย่างดี

จากการสัมภาษณ์ ความเข้าใจเนื้อหา (Comprehension) ของผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง พบว่าผู้รับสารสื่อทางเพศมีความเข้าใจเนื้อหาในสื่อทางเพศที่แสดงถึงกระบวนการในการมีเพศสัมพันธ์ หรือกิจกรรมทางเพศอื่น ๆ สื่อ โดยยกตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ ของแข่ง และ นิ่วที่ให้สัมภาษณ์ว่า

ที่นี้พี่ถามหน่อยว่า น้องว่าวิชาสุขศึกษา กับ สื่อทางเพศ อย่างไหนทำให้น้องรู้เรื่องเพศสัมพันธ์มากกว่ากัน

โหยย...ยย สื่อทางเพศอยู่แล้ว สุขศึกษาหนูมองย้อนกลับไปหนูแทบเหมือนไม่ได้อะไรจากตรงนั้นเลยด้วยซ้ำ ไม่รู้ว่าเป็นเพราะ...ไม่ได้โทษโรงเรียนนะ แต่ไม่รู้ว่าเป็นเพราะโรงเรียนรีเปลา มันก็เหมือนเรียนแบบ ยานั่นกินอะไรยังไงมากกว่า เบบเค้าไม่ได้มาสอนว่าเธอต้องทำยังไง หรืออะไรอย่างนี้ น้อยมากก็รู้แค่ทำอะไรอย่างนี้แล้วมันก็ต้อง เข้าใจปะ ก่อนหน้านั้นคิดว่านอนกับผู้ชายข้างกันแล้วมันจะทำได้อะ เข้าใจปะ (แข่ง, สัมภาษณ์)

“คือ เราโตขึ้นเราก็ได้ดูสื่อทางเพศ ทำให้เรารู้ว่า การมีเพศสัมพันธ์นั้นเป็นอย่างนี้เอง ว่าที่เค้าต้องเค้าต้องทำอย่างนี้ ทำให้เรารู้มากขึ้น” (นิว, สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์ทำให้เราเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความเข้าใจในเนื้อหาสาระเป็นอย่างดี โดยที่สื่อทางเพศเป็นสื่อที่ทำให้กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสามารถสัมผัสและเรียนรู้ประสบการณ์ในเรื่องเพศ (sexual orientation) ที่จะทำให้ให้กลุ่มตัวอย่างเกิดความเข้าใจว่าในการมีเพศสัมพันธ์นั้น ปฏิบัติอย่างไร หรือต้องทำอย่างไรจึงจะเกิดการตั้งครรภ์ขึ้น อีกทั้งกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงยังมีมุมมองอีกว่า วิชาสุขศึกษา หรือแม้กระทั่ง การอบรมสั่งสอนจากผู้ปกครองนั้น ต่างก็ให้ความรู้ทางเพศที่ต่างไปจากสื่อทางเพศ คือ เป็นหลักการให้ความรู้ด้านวิชาการ (Education) และสุขภาพ (health) ซึ่งจะต่างจากการรับชมสื่อทางเพศที่จะได้ในเรื่องของเพศรส แต่อย่างไรก็ตามจากบทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ผ่านมา ทำให้ผู้วิจัยสามารถสรุปได้ว่า ช่องทางในการ เรียนรู้ หรือสัมผัสประสบการณ์ทางเพศนั้น ไม่ได้อยู่ที่วิชาสุขศึกษาเพียงอย่างเดียว แต่ยังมีช่องทางอื่น ๆ ให้เลือกรับรู้ อีก เช่น การบริโภคสื่อทางเพศ การพูดคุยกับเพื่อนสนิท

ทั้งนี้จากการเปรียบเทียบถึงความเข้าใจในเนื้อหาสาระหว่างกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศเพศชายและเพศหญิง จะเห็นว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งสองกลุ่มมีความเข้าใจในเนื้อหาไม่ต่างกัน โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นความเข้าใจในเรื่อง การสัมผัสประสบการณ์ทางเพศ (Sexual orientation) ความรู้ด้านวิชาการ (Education) และเรื่องสุขภาพ (Health) และที่สำคัญทำให้เห็นได้ว่าทั้งกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงไม่ได้มีช่องทางในการรับรู้เรื่องเพศเพียงแค่ผ่านสถาบันการศึกษาเท่านั้น แต่การรับรู้เรื่องดังกล่าว ยังมีช่องทางอื่น ๆ ในการรับรู้เรื่องเพศได้อีกหลายช่องทางเช่นกัน

2.3 การตีความหมายจากสาร (Interpretation)

ตารางที่ 5.6

แสดงการเปรียบเทียบการตีความหมายจากสารของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	ป่วย	แป้ม	แซง	นิว	น้อย	สรุป
ภาพลักษณ์ ของสื่อ	ภาพลักษณ์ ของสื่อ	ภาพลักษณ์ ของสื่อ	ภาพลักษณ์ ของสื่อ	ภาพลักษณ์ ของสื่อ	ภาพลักษณ์ ของสื่อ	ทุกคน ตีความหมาย จากสารในสื่อ
- สะท้อนภาพ ผู้หญิงที่ ปราศจาก การรักนวล สงวนตัว	จากสารในสื่อ ทางเพศว่า สะท้อนภาพ ผู้หญิงที่ไม่รัก นวลสงวนตัว					
- เป็นเรื่องน่า อับอาย	เป็นเรื่องที่น่า อับอาย และ สะท้อนภาพ					
เนื้อหาที่อยู่ใน สื่อ	เนื้อหาที่อยู่ใน สื่อ	เนื้อหาที่อยู่ใน สื่อ	เนื้อหาที่อยู่ใน สื่อ	เนื้อหาที่อยู่ใน สื่อ	เนื้อหาที่อยู่ใน สื่อ	ของความไม่ น่าดู น่า ขยะแขยง
- สะท้อนภาพ ของความไม่ น่าดู น่า ขยะแขยง	ขยะแขยง					

เนื่องจากผู้วิจัยเชื่อว่าความหมายของสารในสื่อทางเพศที่สื่อถึงผู้รับสารนั้นไม่ได้หมายถึงเพียงเนื้อหาที่อยู่ในสื่อทางเพศเท่านั้น แต่ยังรวมถึงภาพลักษณ์ของตัวสื่อทางเพศเองด้วย ดังนั้นการตีความหมายจากสารในที่นี้ จึงไม่ได้หมายถึงเฉพาะเนื้อหาจากภาพ หรือ ท่าทาง อย่างใดอย่างหนึ่ง แต่จะมีความหมายตั้งแต่ภาพลักษณ์ของสื่อทางเพศรวมไปจนถึงเนื้อหาข้อมูล โดยรวมทั้งหมดของสื่อทางเพศว่าได้สื่อความหมายอะไรให้กับผู้รับสาร ซึ่งเป็นการตีความจากการรับรู้ถึงภาพลักษณ์ของสื่อทางเพศโดยรวมทั้งหมด

ในประเด็นของการตีความหมายจากสาร (Interpretation) ผู้วิจัยได้แบ่งออกเป็น 2 ประเด็นหลัก คือ 2.3.1. ประเด็นเรื่องภาพลักษณ์ของตัวสื่อ และ 2.3.2. ประเด็นเนื้อหาที่อยู่ในสื่อ

2.3.1 การตีความหมายจากภาพลักษณ์ของสื่อทางเพศ

(1) สะท้อนภาพผู้หญิงที่ปราศจากการรักรักนวลสงวนตัว

ภาพลักษณ์แรกที่สะท้อนจากสื่อทางเพศ คือ การสะท้อนภาพของการเป็นผู้หญิงที่ปราศจากการรักรักนวลสงวนตัว เนื่องจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง ทุกคนมีทัศนคติใกล้เคียงกันในเรื่องว่าการดูสื่อทางเพศเป็นเรื่องปกติของผู้ชาย เพศชายมีความชอบธรรมที่จะดูได้ แต่หากเป็นเพศหญิงแล้วกลุ่มตัวอย่างกลับมีมุมมองว่าตนจะถูกนิยามว่าเป็นผู้หญิงที่ไม่รักรักนวลสงวนตัว ยกตัวอย่างบทสัมภาษณ์ในการดูสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง เช่น

แล้วนิ่วว่า ที่ผิดนะ คิดว่าผิดตรงไหน

“ไม่รู้อะ น่าจะเป็นเรื่องที่ควรปกปิดอะไรเงี้ยะ ไม่ควรจะให้คนอื่นรับรู้มั้ง คือในความคิดเราเองอะ ถ้าคนอื่นรับรู้ มันจะเหมือนเค้ามองเราว่า เป็นคนหมกมุ่นอะไรอย่างนี้รีเปล่า” (นิ่ว, สัมภาษณ์)

เวลาดูสื่อทางเพศนี้เคยสามารถดูต่อหน้าผู้ปกครองมั้ยครับ

“ฮะ (หัวเราะ) ... ไม่กล้าค่ะ”

ทำไมถึงไม่กล้า

“ก็แบบกลัวพ่อแม่มองไม่ดีอะไรอย่างนี้ เพราะว่าปกติแล้วถ้าแบบเป็นหนังอย่างเช่นพวกที่มีการรุกรามทางเพศอะไรอย่างนี้พ่อแม่ก็จะแบบไม่ให้ดูแล้วอะไรอย่างนี้ คือ จะปิดเลยไม่ให้ดู” (เตย, สัมภาษณ์)

(2) เป็นเรื่องน่าอับอาย

ภาพที่สะท้อนจากสื่อทางเพศต่อมา คือ การสะท้อนภาพของความอาย เนื่องจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้รับสารที่เปิดรับสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง ทุกคนมีทัศนคติใกล้เคียงกันในเรื่องสื่อทางเพศว่า ไม่สามารถที่จะรับชมต่อหน้าผู้ปกครอง หรือคนที่ไม่สนิทสนมได้ ซึ่งนอกจากจะเป็นเรื่องของการถูกมองว่า ไม่รักรักนวลสงวนตัวแล้ว ก็ยังมีเหตุของความอับอายเข้ามา ทำให้ในบางครั้งไม่กล้าที่จะให้คนรอบตัวรู้ถึงพฤติกรรมการบริโภคสื่อทางเพศ ดังตัวอย่างจากการสัมภาษณ์ น้อย และ แฉง

เงินรีเปล่าเนี่ยคิดว่าการดูสื่อทางเพศมันเป็นเรื่องผิดมั้ยสำหรับผู้หญิง

“ไม่นะ คิดว่า”

คิดว่าไม่ผิด....คิดว่าไม่ผิด แล้วทำไมไม่ดูต่อหน้าคนอื่นล่ะคะ

“ไม่รู้เหมือนกัน แต่ว่าเหมือนแบบอายเค้ามั้งที่แบบมาดู” (น้อย, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกันกับบ๊วย ความอายเป็น มุมมองของแซงที่มีต่อสื่อทางเพศ เพราะถึงแม้ว่าเธอจะอยากดูเพียงใด แต่เพราะความอายต่อบุคคลรอบข้างทำให้เธอ เกิดความรู้สึกไม่กล้าที่จะดู ดังที่ผู้วิจัยได้สัมภาษณ์ไว้ว่า

แล้วที่ดูที่ร้านเน็ตเปิดเมลล์มาแล้วได้ภาพไป แล้วเราดูบ๊วย แต่มีคนนั่งอยู่ตรงนั้นอะ น้องรู้สึกอะไรมั้ย

รู้สึกชิ อาย ถ้าไม่ปิดหน้าต่างไปก็ต้องเปลี่ยนไปดูเมลล์อื่น แล้วก็กลับมาดูใหม่ที่กลับมาดูใหม่ไม่ใช่เพราะอยากดูนะ แต่แบบก็เหมือนอยากรู้ว่าเอ้ยมันมีอะไรต่อไปอีก หรืออะไอย่างนี้ บางทีถ้ามันแรง ๆ มาก ๆ ก็ไม่ดู มันแล้วแต่ช่วงอารมณ์มากกว่า แต่ไม่ใช่อารมณ์ ว่าฉันมีความต้องการทางเพศนะ แต่แค่อยากรู้เออใครมีอะไรต่อ ผู้หญิงคนไหนคนนี้อะไอย่างนี้มากกว่า (แซง, สัมภาษณ์)

ในความรู้สึกอับอายจนทำให้ผู้รับสารไม่กล้าที่จะบริโภคสื่อทางเพศ ฟรอยด์ ได้อธิบายพฤติกรรมดังกล่าวไว้ว่า มนุษย์พยายามหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิด (Guilt) และการลงโทษ (Punishment) ซึ่งสามารถนำมาอธิบายความอับอาย และไม่กล้าที่จะบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง คือ แม้ว่ากลุ่มตัวอย่างมีความต้องการแสวงหาความสุขและความพึงพอใจจากการบริโภคสื่อทางเพศ แต่สิ่งสำคัญคือ ความรู้สึกผิด (Guilt) จะถูกฝังอยู่ในจิตสำนึกของเพศหญิง ดังนั้นในขณะที่รับชมสื่อทางเพศก็ยังเกิดความรู้สึกผิด และกลัวการถูกลงโทษจากสังคมซึ่งเป็นไปตามลักษณะระบบศีลธรรมศิวไลซ์ที่ฟรอยด์ได้กล่าวไว้

2.3.2 การตีความหมายจากเนื้อหาที่อยู่ในสื่อ

การตีความของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่สะท้อนจากเนื้อหาที่อยู่ในสื่อทางเพศ คือ การสะท้อนภาพของความไม่น่าดู น่าขยะแขยง เนื่องจากการสัมภาษณ์กลุ่มผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง ทุกคนมีทัศนคติใกล้เคียงกันต่อเนื้อหาที่อยู่ในสื่อทางเพศว่าเป็นเรื่องที่ไม่น่าดู น่าขยะแขยง ยกตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ของบ๊วย และ นิว ดังต่อไปนี้

แล้วทำไมช่วง 18...19 ถึงได้กลับมาดูละคะ

“ก็เหมือนกัน พอตีมาเจอเพื่อนอีกกลุ่ม มานั่งเล่นกันอะไอย่างนี้คะ เค้าก็เปิดดูคือแบบไม่ได้ดูจนจบอะไอย่างนี้อะคะ ดูนิด ๆ หน่อย ๆ ก็คือ แบบมันไม่น่าดูก็เลยเปลี่ยน” (บ๊วย, สัมภาษณ์)

นิวดูหมดทุกอย่างเลยรีเปล่า หรือว่าต้องเลือกเป็น ยุโรป เอเชีย รีเปล่า

เราว่าเราไม่ดูหมดนะ เพราะถ้าเราดูแล้ว เราเกิดความรู้สึกว่าเป็นความจริงอีกอย่าง ความรู้สึกของคนเรา คำว่าน่าขยะแขยงมันไม่เท่ากัน เช่น เรายองอันนี้บางคนอาจมองว่าปกติ แต่เราอาจมองว่ามันไม่ปกติแล้วนะ เริ่มออกทางน่า

เกลียดแล้วนะ เราก็ไม่ดู แต่อันไหนที่เราดูแล้ว ผู้หญิงสวยดีเนอะ ผู้ชายก็ โอเค คือเราอาจเป็นคนที่ไม่ได้ชอบอะไรผิดแปลกแหวกแนวมากไป ถ้าอันไหนเราจับไม่ได้ เราก็จะไม่ดูเลย (นิว, สัมภาษณ์)

เมื่อทำการเปรียบเทียบการตีความหมายจากสารของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศทั้งเพศชายและเพศหญิง โดยภาพรวมอาจกล่าวได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการตีความไปในด้านลบ นั่นคือ หากพิจารณาจากภาพลักษณ์ของตัวสื่อทางเพศแล้ว เพศหญิงจะรู้สึกว่าการบริโภคสื่อทางเพศจะสะท้อนภาพความไม่รักนวลสงวนตัวและเป็นเรื่องที่น่าอับอาย และหากพิจารณาถึงตัวเนื้อหาสารที่อยู่ในสื่อทางเพศด้วยแล้ว กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะรู้สึกว่า เป็นเรื่องไม่น่าดู แต่ในขณะเดียวกัน กลุ่มตัวอย่างเพศชายกลับมีการตีความไปในด้านบวกมากกว่าเพศหญิง นั่นคือ เมื่อพิจารณาจากภาพลักษณ์ของตัวสื่อทางเพศแล้ว การบริโภคสื่อทางเพศของผู้ชายจะสามารถสะท้อนภาพความเป็นชาย ถือเป็นเรื่องที่เหมาะสมกับความเป็นส่วนตัว และเป็นเรื่องที่สนุกสนาน สร้างความบันเทิงให้กลับกลุ่มตัวอย่างเพศชายได้

2.4 การมีปฏิริยาตอบสนอง (Response)

ตารางที่ 5.7

แสดงการเปรียบเทียบการมีปฏิริยาตอบสนองของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	บ่อย	แปป	ชาง	นิว	น้อย	สรุป
นำไปเป็น	นำไปเป็น	นำไปเป็น	นำไปเป็น	นำไปเป็น	นำไปเป็น	ทุกคนนำไป
หัวข้อในการ	หัวข้อในการ	หัวข้อในการ	หัวข้อในการ	หัวข้อในการ	หัวข้อในการ	เป็นหัวข้อใน
สนทนากับ	สนทนากับ	สนทนากับ	สนทนากับ	สนทนากับ	สนทนากับ	การสนทนา
เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	เพื่อน	กับเพื่อน

จากการสัมภาษณ์ผู้รับสารสื่อทางเพศทางในกลุ่มเพศหญิงในเรื่องของปฏิริยาการตอบสนอง จากเนื้อหาสื่อทางเพศที่กลุ่มตัวอย่างเคยได้รับชมมาส่วนมากจะตอบว่าจะนำสิ่งที่ตนเองได้รับชมมานั้น นำไปเป็นหัวข้อในการสนทนาและวิพากษ์วิจารณ์กับเพื่อนหรือคนใกล้ชิด ส่วนใหญ่ในกลุ่มผู้รับสารเพศหญิงนั้น จากการสัมภาษณ์จะบอกแก่ผู้สัมภาษณ์ว่าไม่ได้มีปฏิริยาใด ๆ เกี่ยวกับกิจกรรมทางเพศ ยกตัวอย่างจากคำตอบในบทสัมภาษณ์ของ พี่น้อย กับแปป

ไม่ได้นำเนื้อหาอะไรมาใช้ในชีวิตประจำวันเลยหรือคะ

“ก็อย่างคุณ้องเนี้ยก็ไม่ได้ทำอะไร นอกจากเอามาคุยกัน เพราะตอนนั้นน้องเนี้ยเค้าดังมากไป คนนู้นคนนี่มาพูดกันมันก็น่าสนใจอะ” (น้อย, สัมภาษณ์)

จากการเก็บข้อมูลของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศทั้งเพศชายและเพศหญิงจะพบว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีปฏิกิริยาตอบสนองต่อการบริโภคสื่อทางเพศที่แตกต่างกัน คือ ในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง เมื่อบริโภคสื่อทางเพศแล้วปฏิกิริยาตอบสนองที่เกิดขึ้น คือ กลุ่มตัวอย่างจะนำประเด็นสื่อทางเพศที่บริโภคมาวิพากษ์วิจารณ์ร่วมกันกับบุคคลใกล้ชิด ซึ่งจะแตกต่างจากกลุ่มตัวอย่างเพศชาย ที่เมื่อบริโภคสื่อทางเพศแล้วจะมีการนำสิ่งที่ตนเองสนใจจากสื่อทางเพศ เช่น การจดจำท่าทาง ลีลา ในการมีเพศสัมพันธ์มาปฏิบัติตาม

3. การศึกษาพฤติกรรมการบริโภคสื่อ (Media Consumption)

3.1 ความสนใจในการเปิดรับ (Attention)

ตารางที่ 5.8

แสดงการเปรียบเทียบแสดงความสนใจในการเปิดรับ
ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	บ่อย	แป่ม	แซง	นิว	น้อย	สรุป
สนใจมาก	สนใจ	สนใจมาก	สนใจมาก	สนใจมาก	สนใจ	สนใจ
พอควร	ปานกลาง	พอควร	พอควร	พอควร	ปานกลาง	ปานกลาง จนถึงสนใจ มากพอควร

จากการสัมภาษณ์พบว่า กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง มีความสนใจที่จะแสวงหาข้อมูลต่าง ๆ ในสื่อทางเพศมากพอสมควร เนื่องจากสื่อทางเพศเป็นสื่อที่มีความแปลกใหม่ทางด้านเนื้อหาสารแบบที่กลุ่มผู้รับสารไม่เคยรับรู้มาก่อน ส่วนหนึ่งแล้วอาจเป็นในส่วนของความอยากรู้อยากเห็นจึงทำให้เกิดความสนใจในการเปิดรับสื่อทางเพศขึ้น

และในประเด็นต่อมาก็เป็นเรื่องของกระแสสังคม จากข่าว เรื่องภาพหลุดของคนในวงสังคม หรือดาราทั้งที่ชื่อดังและไม่ดัง ซึ่งจากตัวอย่างที่แสดงให้เห็นข้างต้นนั้นจะเห็นว่าส่วนหนึ่งของการเปิดรับสื่อทางเพศ คือ กระแสสังคม กลุ่มตัวอย่างอาจกลัวการเป็นคนที่ไม่ทันสมัย ดังการให้สัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างเช่น

บางครั้งเราอยากรู้จะ ว่าเออ คลิก เข้าไปแล้วจะได้ดูในสิ่งที่เราอยากดูรีเพล่า คือ เป็นความอยากรู้จะส่วนใหญ่ เหมือนกับว่า อินเทอร์เน็ต มันเปิดกว้างอะ มันเลือก ได้ว่าชอบแบบไหน เมื่อก่อนเราก็ดู VCD แต่พอ อินเทอร์เน็ตแพร่หลาย ก็ทำให้เรา อยากรู้ว่ามီးอะไรในนั้นบ้าง บางครั้งก็อยากรู้เอง แต่บางครั้งก็มาให้เราดูเอง ที่ส่วนใหญ่ส่งมาทาง เมลล์ (นิว, สัมภาษณ์)

“นั่นก็อยากดูว่ามันเป็นยังไง อยากรู้อยากเห็น คือแบบช่วงนั้นน้องเน็ต เค้าจะดังมาก ไปทางไหนก็มีแต่คน... อี้น้องเน็ต ดูรียังอะไอย่างนี้”

สมมติตอนนี้เกิดมีดาราคคนใหม่มาอีก พี่จะดูอีกมั้ยคะ

“ก็ดูนั่นแหละ มันก็คงเหมือนกัน เพียงแต่อาจเป็นคนอื่นมา” (น้อย, สัมภาษณ์)

ทั้งนี้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศชายที่บริโภคสื่อทางเพศที่ผ่านมา หากเปรียบเทียบมูลเหตุจูงใจให้มีการเปิดรับนั้น จะมีความคล้ายคลึงกันในลักษณะความอยากรู้ อยากเห็นในเรื่องเพศ หรือ ความอยากรู้ อยากเห็นจากข่าวที่เป็นกระแสสังคมอยู่ในขณะนั้น แต่มูลเหตุ ที่มาจากอารมณ์ทางเพศนั้น กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะตอบว่าไม่มีเหตุเกี่ยวข้องแต่อย่างใดซึ่งเป็น จุดที่ต่างกับกับกลุ่มตัวอย่างเพศชายบางคนที่ให้สัมภาษณ์ว่าการรับชมส่วนหนึ่งนั้นมาจากการเกิด อารมณ์ทางเพศนั่นเอง

3.2 การคิดไตร่ตรองขณะบริโภคสื่อทางเพศ (Reflexive)

ตารางที่ 5.9

แสดงการเปรียบเทียบลักษณะการคิดไตร่ตรองขณะบริโภค ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	น้อย	ปาน	ชาง	นิว	น้อย	สรุป
คิดไตร่ตรอง ในเนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ	คิดไตร่ตรอง ในเนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ	คิดไตร่ตรอง ในเนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ	คิดไตร่ตรอง ในเนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ	คิดไตร่ตรอง ในเนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ	คิดไตร่ตรอง ในเนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ	ทุกคนคิด ไตร่ตรองใน เนื้อหาที่ ตนเองให้ ความสนใจ

จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้รับสารเพศหญิงจะมีการบริโภคสื่อทางเพศอย่างไตร่ตรอง เมื่อเห็นข้อมูลที่ตนเองสนใจ และสามารถจดจำข้อมูลนั้น ๆ ได้ดี แต่ถ้าเป็นข้อมูลที่ตนเองไม่สนใจ แล้ว ก็จะมีการเปิดผ่านไป หรือคิดไตร่ตรองในความเป็นไปได้ในการนำไปใช้ในชีวิตประจำวัน เช่น

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่สนใจความสวยงามทางด้านสรีระ ความงาม และเสน่ห์เข้ายวนของหญิงสาว ก็จะสนใจในเรื่องของหน้าอก ผิวพรรณ หรือความสวยงามจากท่าทางและภาพที่ปรากฏ โดยหากเป็นภาพที่ปราศจากความงาม หรือเป็นพฤติกรรมทางเพศที่ผิดปกติออกไปแล้ว กลุ่มตัวอย่างก็จะมี การคิดพิจารณาว่าเป็นไปได้จริงในชีวิตประจำวันมากน้อยเพียงไรและอาจเปิดผ่านข้อมูลนั้นไปทันที ยกตัวอย่างจากบทสัมภาษณ์ของ เตย และ เป้ม

แล้วกระแสคลิปกอย่างการสวิงกิ้งอย่างการร่วมเพศกับสัตว์ที่มีเนี่ย เตยมองว่ามันสามารถเกิดขึ้นจริงมั้ย

“หนูคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ อย่างเช่นหนูเคยดู คำเรียกอะไรอะ คำเรียกว่า ฟันน้ำคือแบบฉีออกไปแล้วเหมือนน้ำใส่ปาก หนูว่ามันน่าจะเป็นการแสดง ไม่น่าเป็นไปได้ อาจจะใช้เทคนิคอะไรบางอย่าง” (เตย, สัมภาษณ์)

เช่นเดียวกัน เป้ม ก็แสดงให้เห็นว่าเธอได้มีการคิดไตร่ตรอง เช่นจากการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดปกติโดยเธอคิดว่า สิ่งเหล่านั้นเป็นเรื่องที่ไม่น่าเกิดขึ้นจริงได้ในชีวิตประจำวันของบุคคลทั่วไป

เป้มเคยดูไซ้หม้อที่สวิงกิ้งหรือมีอะไรกับสัตว์อย่างนี้

“ไอ้ะ ไอ้ะ ไอ้ะ ไม่ค่อย อันนั้นไม่ค่อย แต่ก็โอเค มีดูรูป”

แล้วเป้มว่ามันเป็นเรื่องจริงที่เกิดขึ้นจริงในชีวิตประจำวันเราได้มั้ย

ก็เกิดขึ้นจริงได้ แต่ว่าไม่น่าใช้กับคนที่มีวุฒิภาวะปกติ คือสภาวะจิตใจที่ปกติจะน่าจะเป็นกับคนที่มีความต้องการ อยากรู้ อยากลองมากเกินไป หรือไม่ก็อาจจะเป็นในสังคมของเค้าว่า เค้ามองเรื่องพวกนี้ยังไง เพราะถ้าเป็นคนที่ใช้ชีวิตอย่างปกติในสังคมแล้วคิดว่าเค้าก็คงไม่ทำกัน (เป้ม, สัมภาษณ์)

นิวดูหมดทุกอย่างเลยรีเปล่า หรือว่าต้องเลือก เป็น ยุโรป เอเชีย รีเปล่า

เราว่าเราไม่ดูหมดนะ เพราะ ความรู้สึกของคนเราน่าจะขะเขยงมันไม่เท่ากัน เช่น เงามองอันนี้ บางคนอาจมองว่า ปกติ แต่เราอาจมองว่า มันไม่ปกติแล้วนะ เริ่มออกทางน่าเกลียดแล้วนะ เราก็ไม่ดู แต่อันไหนที่เราดูแล้ว ผู้หญิงสวยดีเนอะ ผู้ชายก็ โอเค คือ เราอาจเป็นคนที่ไม่ได้ชอบอะไรผิดปกติแปลกแหวกแนวมากไป ถ้าอันไหนเราจับไม่ได้เราก็จะไม่ดูเลย...จริง ๆ อันนี้ก็ไม่รู้ว่าตัวเองผิดปกติรีเปล่า เราดูพวกนี้เราไม่เคยดูผู้ชายเลย ดูแต่ผู้หญิงเค้าทำท่ายังไง หน้าอกสวยนะ ขาสวย ผิวสวย จัง หรือทำไมเจอทำนี้แล้วต้องมีเสียงแบบนี้ เราชอบมองว่า ผู้หญิง เซ็กซี่ขนาดไหน ในภาพที่เราดูอยู่ ก็คือ เหมือนเราคิดว่าในนั้นไม่มีผู้ชายอยู่เลย เราดูแต่ผู้หญิงจริง ๆ ถ้าผู้หญิงไม่สวยนะ เราปิดเลย ผู้ชายจะหล่อไม่หล่อเราไม่สนใจ ถ้าผู้ชายหล่อแล้วผู้หญิงไม่สวยเราก็ไม่ดู (นิว, สัมภาษณ์)

ลักษณะการคิดไตร่ตรองขณะบริโภค (Reflexive) ของกลุ่มตัวอย่างมีลักษณะพฤติกรรมที่สอดคล้องกับพฤติกรรมการเลือกรับสาร คือจะเลือกพิจารณาในสิ่งที่เป็นประโยชน์กับตนเอง หรือที่ตนเองสนใจหรือชื่นชอบ โดยไม่ได้ให้ความสนใจกับสารทั้งหมด ซึ่งข้อมูลในส่วนที่ผู้รับสาร สื่อทางเพศเลือกนั้นเป็นจึงเป็นข้อมูลที่สอดคล้องกับความเป็นตัวตนของผู้รับสาร

และจากบทสัมภาษณ์ของกลุ่มตัวอย่างดังกล่าว ทำให้เห็นว่ากลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมีการการคิดไตร่ตรองตามบรรทัดฐานทางสังคม (Norm) ในเรื่องการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสังเกตได้ว่า ถ้าหากสารในสื่อทางเพศนั้นเป็นเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ที่ผิดแปลกออกไป ก็จะมีผลต่อการคิดไตร่ตรองในความเป็นไปได้ในชีวิตประจำวัน หรือไม่ก็เปิดผ่านข้อมูลนั้น ๆ ไป

หากเปรียบเทียบลักษณะการคิดไตร่ตรองขณะบริโภคสื่อทางเพศระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ผู้รับสารสื่อทางเพศทั้งเพศชายและเพศหญิง จะเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีลักษณะการคิดไตร่ตรองเหมือนกัน คือจะเลือกพิจารณาในสิ่งที่ตนสนใจ แต่ในรายละเอียดนั้นจะมีความสนใจที่ต่างกันไป ซึ่งหากเป็นในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง จะให้ความสนใจในเรื่องสรีระร่างกาย (Physical Body) และ ความสวยงาม แต่กับกลุ่มตัวอย่างเพศชายแล้วการคิดไตร่ตรองในเรื่องที่ตนสนใจนั้น ก็จะต่างออกไป คือ นอกจากจะสนใจในเรื่องรูปร่างเช่นกัน แต่จะเพิ่มการพิจารณาในเรื่องของท่าทาง และเสน่ห์เข้ายวจากสื่อดังกล่าว

ส่วนจุดยืนในการคิดไตร่ตรองขณะบริโภคสื่อทางเพศ จะสังเกตได้ว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงมีจุดยืนในการคิดไตร่ตรองที่แตกต่างกัน คือ กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะใช้บรรทัดฐานทางสังคม (Norm) ในเรื่องเพศมาเป็นตัวคิดไตร่ตรอง จึงอาจทำให้กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงไม่เปิดรับสื่อทางเพศที่ผิดแปลกไปจากบรรทัดฐานของสังคม แต่ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะใช้ความพึงพอใจ และรสนิยมทางเพศในการคิดไตร่ตรอง ซึ่งถึงแม้จะเป็นสื่อทางเพศนั้น จะมีเนื้อหาที่ผิดแปลกไปจากปกติ แต่หากกลุ่มตัวอย่างเพศชายมีความพึงพอใจแล้ว กลุ่มตัวอย่างก็จะรู้สึกมีความสุขในการบริโภคสื่อทางเพศเหล่านั้น

3.3 ช่วงเวลาที่บริเวณสื่อทางเพศ (Temporal Organization)

ตารางที่ 5.10

แสดงการเปรียบเทียบช่วงเวลาที่บริเวณสื่อทางเพศ ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เคย	บ่อย	แถม	แข่ง	นิว	น้อย	สรุป
- ส่วนใหญ่ ช่วงเวลา พักผ่อน เช่น พักเที่ยง	- ส่วนใหญ่ ช่วงเวลา ช่วงเวลาอยู่กับ กับกลุ่ม เพื่อนสนิท	- ส่วนใหญ่ ช่วงเวลาที่อยู่ ตามลำพัง หรืออยู่กับ กลุ่มเพื่อน สนิท	- ส่วนใหญ่ ช่วงเวลาที่อยู่ ตามลำพัง หรืออยู่กับ กลุ่มเพื่อน สนิท	- ส่วนใหญ่ ช่วงเวลา อยู่ตามลำพัง หรือทำงาน กับเพื่อน ตอนดึก	- ไม่แน่นอน	ส่วนใหญ่ รับชมสื่อทาง เพศใน ช่วงเวลาที่อยู่กับ ตามลำพัง หรืออยู่กับ กลุ่มเพื่อน สนิท หรือ ช่วงเวลาที่อยู่ใน พื้นที่ ส่วนตัว
- ช่วงเวลา กลางคืน	- ช่วงเวลาที่ อยู่ในพื้นที่ ส่วนตัว	- ช่วงเวลาที่ อยู่ในพื้นที่ ส่วนตัว	- ช่วงเวลาที่ อยู่ในพื้นที่ ส่วนตัว - เมื่อมีข้อมูล ใหม่ ๆ เกิดขึ้น	- ช่วงเวลาที่ อยู่ในพื้นที่ ส่วนตัว		

จากการสัมภาษณ์ พบว่าผู้รับสารเพศหญิงจะมีพฤติกรรมการบริเวณสื่อทางเพศในช่วงเวลาที่อยู่กับตามลำพัง ช่วงเวลาพักผ่อน ในตอนกลางคืน อยู่กับเพื่อนสนิท หรือในพื้นที่ที่เป็นส่วนตัว โดยการบริโภคแต่ละครั้งหากมีบุคคลที่ไม่สามารถให้รับรู้ได้ว่าตนกำลังดูสื่อทางเพศอยู่ เช่น ผู้ปกครอง เพศตรงข้าม คนที่ไม่มีความคุ้นเคยกัน ก็จะมีการ ปิดภาพนั้นไปเลย ปิดหน้าต่างของโปรแกรม หรือ หยุดภาพไว้ก่อน และเมื่อคนเหล่านี้ออกไปจากพื้นที่ก็จะมีกรบริเวณสื่อทางเพศกันต่อไป โดยยกตัวอย่างจากการสัมภาษณ์เช่น

ส่วนใหญ่ช่วงเวลาที่แถมดูนี่ช่วงไหน

“ช่วงเวลาที่ช่วงเวลาว่างไม่มีอะไรทำอะไรอย่างนี้ แต่ไม่ได้ดูบ่อย”

จำเป็นไหมที่ต้องอยู่คนเดียว

“ไม่จำเป็น ดูที่บ้านก็ได้เปิดได้”

“ที่นี้ถ้าไม่ใช่ที่บ้านเปิดที่มหาวิทยาลัย”

ไม่ก็คงไม่มันสาธณะเกินไปแบบ เราไม่รู้ใจคนที่เดินอยู่เค้ารับได้กันมากน้อยแค่ไหน ถ้าเราเปิดมาแค่เพื่อนเราในห้อง โอเคเค้ารับได้ก็โอเค เค้ารับไม่ได้ก็คงไม่แต่ ถ้าเราไปเปิดที่สาธณะเราไม่รู้จักหน้าค่าตาเค้า แล้วเราจะรู้ได้ยังไงว่าเค้ารับได้หรือไม่ เพราะบางทีบางคนมันอาจจะรับไม่ได้กับพวกที่ดูพวกนี้ แล้วเค้ามองเราเป็นยังไง ก็อยู่ที่สาธณะก็คงไม่เปิด (แป้ม, สัมภาษณ์)

ช่วงเวลาที่เคยดูบ่อยที่สุดคือช่วงไหน

“พักเที่ยงเป็นส่วนมากคะ แต่ถ้าดูที่บ้านนี่จะเป็นก็ประมาณ หุ่่มสองหุ่่มอะไรอย่างนี้ บางทีแบบบางทีคิดอยากดูอะไรอย่างนี้ก็เปิด” (เตย, สัมภาษณ์)

ดูช่วงเวลาไหนบ่อยที่สุด

“ช่วงกลางวัน”

มีคนอยู่บ้านไหม

“ก็ทั้งมีและไม่มีเพราะส่วนใหญ่ก็ดูอยู่ในห้องเพื่อน ไม่มีใครเห็น” (บุ๋ย, สัมภาษณ์)

“ทุกคนปกติก็มีพฤติกรรมเหมือนกัน อย่างเวลาเค้าเปิดดู เค้าก็เรียกเรามาดู เห็นอะไรก็เรียกกันมาดู อย่างนี้ แต่พอคนอื่นเข้ามาก็จะทำเหมือนไม่มีอะไรเกิดขึ้น คือ จะปิดทันที และเพื่อนทุกคนก็จะเป็นอย่างนี้เหมือนกัน คือ เค้าก็ปิด เรายังเปิด ไม่ต้องมีการพูดกัน”

ก็คือ รู้กัน

“อืม มันเป็นอัตโนมัติไปเลยอะ” (นิว, สัมภาษณ์)

เป็นที่สังเกต ได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง นั้นส่วนใหญ่เลือกที่จะรับชมใน พื้นที่ หรือเวลาที่เป็นส่วนตัวเท่านั้น ส่วนหนึ่งเนื่องจากการได้รับอิทธิพลจากวัฒนธรรมจากตะวันตกในเรื่องของ การมีระบบศีลธรรมแบบศิวิไลซ์ (Civilized) แนวคิดดังกล่าวมาจากทัศนะของนักจิตวิเคราะห์อย่าง ซิกมันด์ ฟรอยด์ ที่ว่าความสัมพันธนอกสมรสและไม่ได้มีเป้าหมายเพื่อขยายเผ่าพันธุ์ทุกรูปแบบถือว่าเป็นสิ่งที่ผิดศีลธรรม นอกจากนั้นฟรอยด์ยังได้เคยกล่าวไว้ว่า ธรรมชาติของมนุษย์พยายามตัดทวงความสุข ความพึงพอใจ ตามสัญชาตญาณให้มากที่สุด และในขณะเดียวกัน มนุษย์ก็พยายามหลีกเลี่ยงความรู้สึกผิด (Guilt) และการลงโทษ (Punishment)

แนวคิดดังกล่าวสามารถนำมาอธิบายช่วงเวลาในการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงได้ว่า กลุ่มตัวอย่างทั้งเพศชายและเพศหญิงมีความต้องการแสวงหาความสุขและความพึงพอใจจากการบริโภคสื่อทางเพศเช่นเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันก็ยังคงเกิดความรู้สึกผิด และกลัวการถูกลงโทษจากสังคมซึ่งเป็นไปตามลักษณะระบบศีลธรรมศิวิไลซ์

ที่ ฟรอยด์ได้กล่าวไว้ จึงทำให้กลุ่มตัวอย่างพยายามเลือกบริโภคนสื่อทางเพศในช่วงเวลาและพื้นที่ที่มีความเป็นส่วนตัว

3.4 กิจกรรมที่ทำระหว่างการบริโภคสื่อทางเพศ

ตารางที่ 5.11

แสดงการเปรียบเทียบกิจกรรมที่ทำระหว่างการบริโภคสื่อทางเพศ
ของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง

เตย	ปุ๋ย	แป้ง	แขง	นิว	น้อย	สรุปรูปแบบ
- สนทนาและ วิพากษ์วิจารณ์ ร่วมกับเพื่อน	- สนทนาและ วิพากษ์วิจารณ์ ร่วมกับเพื่อน	- สนทนาและ วิพากษ์วิจารณ์ ร่วมกับเพื่อน - เล่น MSN - เล่นเกมส์	- สนทนา และ วิพากษ์วิจา รณร่วมกับ เพื่อน	- สนทนาและ วิพากษ์วิจา รณร่วมกับ เพื่อน - บางครั้ง สำเร็จความ ใคร่	สนทนา และ วิพากษ์ วิจารณ์ ร่วมกับ เพื่อน	ทุกคน สนทนาและ วิพากษ์ วิจารณ์ ร่วมกับเพื่อน ขณะบริโภค สื่อและบาง คนสำเร็จ ความใคร่ใน บางครั้งที่ บริโภค

จากการสัมภาษณ์พบว่า การบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง มักจะบริโภคสื่อทางเพศในช่วงเวลาที่อยู่คนเดียว ช่วงเวลาพักผ่อน หรือช่วงเวลาที่อยู่กับกลุ่มเพื่อนโดยมีกิจกรรมอื่น ๆ ร่วมไปด้วย เช่น การคุยวิพากษ์วิจารณ์กับเพื่อน การคุย MSN การเล่นเกม หรือแม้กระทั่งการสำเร็จความใคร่

อย่างไรก็ตามเมื่อเรียงลำดับกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างเลือกทำระหว่างการบริโภคสื่อทางเพศนั้นพบว่า การพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์เป็นกิจกรรมที่กลุ่มตัวอย่างผู้บริโภคสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง นิยมปฏิบัติกันมากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นการพูดคุยในขณะที่อยู่ในพื้นที่เดียวกัน หรือคุยผ่านโปรแกรมการสนทนาอย่าง MSN เองก็ตาม ส่วนกิจกรรมที่รองลงมา ก็คงเป็นในเรื่องของการสำเร็จความใคร่ และ การเล่นเกม ตามหัวข้อดังต่อไปนี้

1. สนทนาและวิพากษ์วิจารณ์ร่วมกับเพื่อน

แล้วถ้าอยู่กับเพื่อนนี้มีบทสนทนามั้ย

“ก็มีคุยกันถามกัน แต่ไม่ได้ถามเกี่ยวกับเรื่องเพศนะคะ ถามว่า แอ้ยเค้าเป็นใครอะไร”

(เตย, สัมภาษณ์)

แล้วเวลาคุยแล้วมีการคุยกันบ้างไหมคะ

“ก็มีบ้างมีวิพากษ์วิจารณ์” (พีน้อย, สัมภาษณ์)

2. เล่นโปรแกรมสนทนา MSN เล่นเกมส์

“ตอนที่แป้มดูสื่อมีกิจกรรมอะไรเวลาดูมั้ย”

“นั่งเล่น msn นั่งคุยกับเพื่อนบ้าง หรือว่าถ้าคุณคนเดียวดูก็คงดูผ่าน ๆ ไปดูให้รู้ว่ามันเป็น
อย่างนี้ คนนี้เป็นอย่างนี้มากกว่า”

พี่ถามจริง ๆ ไม่มีกิจกรรมทางเพศใช่มั้ย

“ไม่มี” (แป้ม, สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าวทำให้เห็นดังกล่าว่ามีกรบบริโศคสื่อทางเพศแบบเป็นหมู่คณะ (Collective) จึงทำให้เกิดกิจกรรมร่วมกันระหว่างการบริโภคขึ้น นั่นก็คือ การวิพากษ์วิจารณ์ถึงเนื้อหาในสื่อทางเพศขึ้น ซึ่งนอกจากจะเป็นโอกาสที่ได้แสดงความคิดเห็นในเรื่องดังกล่าวแล้วยังเป็นการสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลรอบข้างอีกด้วย

3. การสำเร็จความใคร่ด้วยตัวเอง

ตอนที่ นิว ดูหนังทั่วไป อาจทำกิจกรรมอย่างอื่นไปด้วย เช่น ทานข้าวโพด แล้วตอนที่
นิว ดูสื่อทางเพศมีกิจกรรมอะไรขณะดูมั้ย

ปกติ เวลาเราดู เราจะดูในที่ ๆ มันเป็นส่วนตัว สมัยที่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่ ช่วงที่แอบดู
ช่วงที่จะมีอารมณ์ทางเพศเราก็จะช่วยตัวเอง (สำเร็จความใคร่) อยู่ในห้องของเรา
อะไรอย่างนี้ ก็เปิดไปด้วย ทำไปด้วย แล้วก็จินตนาการ เหมือนเรากำลังร่วมกิจกรรม
ในสื่ออยู่นั้นอยู่ เราก็อาจจะใช้ภาพ ใช้เสียงเป็นตัวช่วย แต่พอเรามีเซ็กซ์ กับแฟน เรื่อง
ของการช่วยตัวเองก็น้อยลง เพราะเราผ่านการมีเพศสัมพันธ์จริง ๆ มาแล้ว ความ
ตื่นเต้น หรือ ความอยากในการช่วยตัวเองจึงน้อยลง เหมือน ตอนแรก เดินจับมือกัน
ก็ตื่นเต้นแล้ว แต่ตอนนี้ก็เฉย ๆ (นิว, สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าวทำให้เห็นดังกล่าว่ามีกรบบริโศคสื่อทางเพศแบบปัจเจก (individual) นั่นก่อให้เกิดกิจกรรมที่แตกต่างออกไปจากการบริโภค แบบ หมู่คณะ (collective) นั่นก็คือ กลุ่มตัวอย่างบางคนอาจสำเร็จความใคร่ด้วยตนเอง เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเห็นว่ากิจกรรมดังกล่าวอาจเป็นสิ่งที่ต้องทำในขณะที่บริโภคตามลำพังเท่านั้นที่สำคัญอีกประเด็นหนึ่ง

ตารางที่ 5.12 (ต่อ)

เคย	น้อย	แถม	แข่ง	นิ่ว	น้อย	สรุปรูปแบบ
กับบุคคลอื่น	กับบุคคลอื่น	กับบุคคลอื่น	กับบุคคลอื่น	กับบุคคลอื่น	กับบุคคลอื่น	ชีวิตประจำวัน
- เพื่อการ	- เพื่อการ	- เพื่อการ	- เพื่อการ	- เพื่อการเรียนรู้	- เพื่อการ	เพื่อสร้าง
เรียนรู้ทาง	เรียนรู้ทาง	เรียนรู้ทาง	เรียนรู้ทาง	ทางสังคม	เรียนรู้ทาง	ความสัมพันธ์
สังคม	สังคม	สังคม	สังคม	- เพื่อความ	สังคม	กับบุคคลอื่น
- เพื่อความ		- เพื่อความ		ทันสมัย	- เพื่อความ	เพื่อการเรียนรู้
ทันสมัย		ทันสมัย		- เพื่อ	ทันสมัย	ทางสังคม
				ตอบสนอง		และบางส่วน
				ความต้องการ		บริโภคเพื่อ
				ทางเพศ		ความทันสมัย
						และ
						ตอบสนอง
						ความต้องการ
						ทางเพศ

สาระสำคัญที่ผู้วิจัยสนใจสำหรับส่วนนี้ คือ บทบาทหน้าที่ของสื่อทางเพศที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศกลุ่มเพศหญิงในแง่มุมต่าง ๆ ซึ่งจากผลการศึกษาที่ผ่านมาทำให้สรุปได้ว่าบทบาทหน้าที่ของสื่อทางเพศที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนั้น มีลักษณะต่างกันอย่างชัดเจน ซึ่งสรุปบทบาทหน้าที่ของสื่อทางเพศได้ดังต่อไปนี้

4.1 บริโภคเพื่อฆ่าเวลา (Time-killing)

จากการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างกลุ่มผู้รับสาร สื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง กลุ่มผู้รับสารส่วนใหญ่ ที่เมื่อสัมภาษณ์ถึงเหตุผลการบริโภคสื่อทางเพศ คำตอบที่ได้มักจะเป็นการบริโภคเพื่อ “ฆ่าเวลา” การบริโภคแบบนี้ไม่ได้เน้นเนื้อหาสักเท่าไรนัก คือมีการบริโภคแบบผ่าน ๆ เพื่อทำกิจกรรมอื่น ๆ ต่อไป ลักษณะแบบนี้อาจดูเหมือนว่าการบริโภคสื่อทางเพศไม่ได้เป็นเรื่องสำคัญแต่อย่างใด แต่ในอีกมุมมองหนึ่ง เราจะสังเกตจากกลุ่มตัวอย่างได้ว่าสื่อทางเพศทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งในของกิจกรรมในชีวิตประจำวันของผู้อ่าน ยกตัวอย่างบทสัมภาษณ์ของ

อยากรู้ทำไมอยู่ดี ๆ เพื่อนถึงเปิดดูละ

“มันก็แล้วแต่ถ้าเกิดบางทีเพื่อนมันมีแผ่นมีอะไรอยู่ แต่ต้องเป็นช่วงที่แบบเซ็ง ๆ ไม่มีอะไรทำ ก็คือแบบเออเปิดดู อย่างปุ๊ไม่ชอบก็เฉย ๆ ยังไงก็ได้”

เราไม่ชอบแล้วทำไมเราถึงดูก็ได้ เพราะเรื่องน่าสนใจ หรือเป็นคนดังหรือ

“เปล่า ไม่ได้เป็นคนดัง แต่เพราะเซ็ง ๆ ไม่มีอะไรทำ” (ปุ๊, สัมภาษณ์)

ช่วงเวลาที่เคยดูบ่อยที่สุดคือช่วงไหน

“พักเที่ยงเป็นส่วนมากคะ แต่ถ้าดูที่บ้านนี่จะเป็นก็ประมาณ ทุ่มสองทุ่มอะไรอย่างนี้ แบบบางทีคิดอยากดูอะไรอย่างนี้ก็เปิด” (เตย, สัมภาษณ์)

ทุกวันนี้อะไรทำให้นิวอยากดูสื่อทางเพศ

“ไม่รู้ค่ะ..... ส่วนหนึ่งอาจเป็นเพราะว่างอยู่ในตอนนั้น” (นิว, สัมภาษณ์)

การบริโภคสื่อทางเพศส่วนหนึ่งแล้วก่อให้เกิดความสนุกสนานในเรื่องเพศรส อีกทั้งยังเป็นเรื่องที่ไม่สามารถพบเห็นได้บ่อยนัก จึงอาจเพิ่มความตื่นเต้นให้สนุกสนานมากยิ่งขึ้นไปอีก ดังนั้น การใช้สื่อทางเพศเป็นเครื่องมือในการฆ่าเวลา จึงไม่ต่างกับสื่อบันเทิงอื่นทั่วไป อีกทั้งยังเป็นการสร้างประสบการณ์ทางเพศ (Sexual Orientation) ที่น่าตื่นเต้นอีกด้วย

4.2 บริโภคเพื่อหนีจากชีวิตประจำวัน (Escapism)

จากคำตอบของกลุ่มผู้รับสารทำให้ทราบว่าเหตุผลประการแรก ๆ ของการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง กลับไม่ใช่การบริโภคเพื่อตอบสนองอารมณ์ทางเพศ แต่กลับเป็นการ หลีกหนีจากความซ้ำซากจำเจในชีวิตประจำวัน แล้วไปพบเจอกับสิ่งใหม่ ๆ ที่ไม่สามารถพบเจอจากการใช้ชีวิตทั่วไปของพวกเขา ซึ่งเนื้อหาเหล่านั้นจะทำให้พวกเขาได้สัมผัสเรื่องในปัจจุบัน แล้วพาตัวเองเข้าไปสนุกสนานกับเนื้อหาที่อยู่ในสื่อทางเพศ เช่น ภาพของการมีเพศสัมพันธ์ ของดารา นางแบบ หรือ คนมีชื่อเสียงในสังคม ไปจนถึง การมีเพศสัมพันธ์ที่ต่างไปจากปกติ ดังตัวอย่างของบทสัมภาษณ์

ตอนที่นิวดูหนังทั่วไป อาจทำกิจกรรมอย่างอื่นไปด้วย เช่น ทานข้าวโพด แล้วตอนที่นิวดูสื่อทางเพศมีกิจกรรมอะไรขณะดูมั๊ย

ปกติ เวลาเราดู เราจะดูในที่ ๆ มันเป็นส่วนตัว สมัยที่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่ ช่วงที่แอบดู ช่วงก็จะมีอารมณ์ทางเพศเราก็จะช่วยตัวเอง (สำเร็จความใคร่) อยู่ในห้องของเรา อะไรอย่างนี้ ก็เปิดไปด้วย ทำไปด้วย แล้วก็จินตนาการ เหมือนเรากำลังร่วมกิจกรรมในสื่ออยู่นั้นอยู่ เราก็อาจจะใช้ภาพ ใช้เสียงเป็นตัวช่วย แต่พอเรามีเซ็กซ์ กับแฟน เรื่องของการช่วยตัวเองก็น้อยลง เพราะเราผ่านการมีเพศสัมพันธ์จริง ๆ มาแล้ว ความ

ที่ต้นตื้น หรือ ความอยากในการช่วยตัวเองจึงน้อยลง เหมือนตอนแรก เดินจับมือกัน
ก็ตื่นต้นแล้ว แต่ตอนนี้ก็เฉย ๆ (นิเว, สัมภาษณ์)

แล้วกระแสลึบอย่างการสวิงก็อย่างการร่วมเพศกับสัตว์ที่มีเนื้อเยื่อ เต็มมองว่ามัน
สามารถเกิดขึ้นจริงมั้ย

“หนูคิดว่ามันเป็นไปไม่ได้ อย่างเช่นหนูเคยดู คำเรียกอะไรอะ คำเรียกว่า ฟันน้ำคือ
แบบฉีออกไปแล้วเหมือนน้ำใส่ปาก หนูว่ามันน่าจะเป็นการแสดง ไม่น่าเป็นไปไม่ได้ อาจจะใช้เทคนิค
อะไรบางอย่าง” (เตย, สัมภาษณ์)

“อืมตอนนั้นก็อยากดูว่ามันเป็นยังไง อยากรู้ อยากเห็น คือแบบช่วงนั้นน้องเน็ตเค้าจะ
ดังมากไปทางไหนก็มีแต่คน.... อี้น้องเน็ต ดูยังไงจะรู้อย่างนี้”

“ก็มันก็รู้สึกเฉย ๆ นะ ไม่ได้รู้สึกอะไร เพราะว่ามันเป็นเหมือนที่เราดูก็ดูกันหลายคนด้วย
แล้วต่างคนก็ต่างวิพากษ์วิจารณ์ มันก็เหมือนเรื่องตลก เพราะเราไม่เคยเห็น” (น้อย, สัมภาษณ์)

จะสังเกตได้ว่าประสบการณ์ในเรื่องเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนั้น กลุ่มตัวอย่าง
บางคนยังไม่เคยผ่านการมีเพศสัมพันธ์ ซึ่งสื่อทางเพศเหล่านี้ก็จะทำให้กลุ่มตัวอย่างสามารถรับรู้
การมีเพศสัมพันธ์ได้แม้ว่าในโลกของความเป็นจริงกลุ่มตัวอย่างเหล่านี้จะไม่เคยมีเพศสัมพันธ์เลย
ก็ตาม หรือแม้กระทั่งกลุ่มตัวอย่างที่เคยมีเพศสัมพันธ์แล้ว ก็ยังรู้สึกตื่นต้นไปกับสื่อทางเพศที่มี
ภาพของผู้มีชื่อเสียง ดังนั้น สื่อทางเพศจึงสามารถพากลุ่มตัวอย่างหลบหนีออกไปจากโลกแห่ง
ความจริงที่สร้างประสบการณ์ที่ไม่สามารถเกิดขึ้นในชีวิตประจำวันให้กับกลุ่มตัวอย่างได้

4.3 บริบทเพื่อสร้างความสัมพันธ์กับบุคคลอื่น (Social bonding)

บทบาทหน้าที่ประการที่สามของสื่อทางเพศ คือ สามารถเป็นเครื่องมือในการปฏิสัมพันธ์
กับผู้อื่น ด้วยการนำเรื่องราวที่ได้รับชมเหล่านั้น มาพูดคุยวิพากษ์วิจารณ์กัน ซึ่งเป็นการสร้าง
ปฏิสัมพันธ์กับสังคมด้วยการใช้เนื้อหาในสื่อทางเพศเป็นสื่อกลาง ซึ่งกลุ่มตัวอย่างของผู้รับสารสื่อ
ทางเพศในกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงมักจะใช้สื่อทางเพศเป็นตัวสร้างความสัมพันธ์กับ กลุ่ม เพื่อน
หรือ คนใกล้ชิดอยู่บ่อย ๆ

ยกตัวอย่างจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

แป้มมองว่าสื่อทางเพศมีผลต่อชีวิตแป้มมั้ย

“ไม่มี”

ไม่มีเลยหรือ

ไม่มี คุณอะ คุณได้ก็ไม่ได้กระทบอะไรที่ใช้ชีวิตตามประจำวัน อาจจะมีว่าเออคุยกับคน ได้มากขึ้น คุยกับเพื่อนผู้ชายขำ ๆ มากขึ้นอะไรอย่างนี้ แต่ก็มันก็ไม่ใช่ว่าเรื่องดีที่จะคุย เรื่องนี้ในทีสาธารณะ แต่ถ้าคุยกับเพื่อนสนุกโอเคยอมรับสนุก แต่ถ้าคุยกันในเรื่อง เพศเลยเงี้ย ไม่สนุกก็ไม่คุย แต่ถ้าคุยสนุกสนานเออแฮ้ยคนนี้นุ้ยอย่างนั้นอย่างนี้ เออ คุยได้ (แป้ม, สัมภาษณ์)

ทำไมเราดู คลิป บ่อยกว่าอย่างอื่นครับ

“ถามว่าบ่อยมั้ย มันก็ไม่บ่อยนะ มันตามโอกาสมากกว่าบางที่เราเจอเพื่อนก็ถาม มี คลิปมั้ยอะไรอย่างนี้อะ ถ้าเพื่อนแบบมีเราก็ส่งให้กัน คือสามารถหาได้ง่ายที่สุด” (เตย, สัมภาษณ์)

แล้วจากที่ดูตอน 15...16 ตอนนั้นแล้วได้ดูอีกมั้ยคะ

“ก็ไม่ค่อยได้ดูเพราะไม่ค่อยได้ส่งถึงกับเพื่อน มาดูอีกทีก็ช่วงอายุ 18...19”

เพื่อนนี้เป็นเพื่อนผู้หญิงหรือผู้ชายคะ

“เพื่อนผู้หญิง เป็นผู้หญิงหมดเลย”

แล้วทำไมช่วง 18...19 ถึงได้กลับมาดูละคะ

“ก็เหมือนกัน พอดีมาเจอเพื่อนอีกกลุ่ม มานั่งเล่นกันอะไรอย่างนี้คะ เค้าก็เปิดดู คือ แบบไม่ได้ดูจนจบอะไรอย่างนี้คะ ดูนิด ๆ หน่อย ๆ ก็คือ แบบมันไม่น่าดูก็เลยเปลี่ยน” (ปุ้ย, สัมภาษณ์)

เนื่องจากที่ผ่านมามีลักษณะการตอบของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงแสดงให้เห็นว่าการ บริโภคสื่อทางเพศนั้นเป็นเรื่องส่วนตัวและเป็นเรื่องที่น่าติดตาม เช่น การเลือกบริโภคสื่อทางเพศ หรือการเลือกบริโภคที่เป็นประเด็นข่าวสำคัญของคนมีชื่อเสียง ดังนั้น เรื่องสื่อทางเพศจึงเสมือน บทสนทนาที่น่าสนใจในชีวิตประจำวัน อีกทั้งยังเสมือนเป็นการเปิดอกคุยกันต่อเพื่อนสนิท

4.4 บริโภคเพื่อการเรียนรู้ทางสังคม

ผลกระทบของผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิง ในข้อนี้ คือการบริโภคสื่อทางเพศ เพื่อการเรียนรู้ทางสังคม ซึ่งเป็นการบริโภคในตัวเนื้อหาของสื่อทางเพศ ที่ให้เนื้อหาเกี่ยวกับกิจกรรม ทางเพศ โดยผู้ที่ไม่เคยรับรู้เกี่ยวกับเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์มีโอกาสที่จะได้รับรู้ว่าการมี เพศสัมพันธ์นั้นเป็น เช่นไรโดยอาจไม่ต้องผ่านประสบการณ์ตรง หรือแม้กระทั่งผู้ชมที่มีชีวิตปกติ ธรรมดา ก็ยังสามารถที่จะเรียนรู้พฤติกรรมทางเพศต่าง ๆ ที่ตนไม่เคยได้พบเห็น ยกตัวอย่างการ สัมภาษณ์ดังต่อไปนี้

วิชาสุขศึกษา หรือ เพศศึกษา กับสื่อทางเพศ น้องคิดว่าอย่างไรหน่าทำให้น้องได้รู้จักคำ ว่าเพศสัมพันธ์มากกว่ากันครับ

“สื่อทางเพศคะ”

แสดงว่าสื่อทางเพศให้ความรู้แก่น้อง???

คือไม่ใช่ คือแบบ เราได้เรียนสุขศึกษาเราได้เรียนเรื่องเพศศึกษาถูกมั๊ยคะ เราก็พอจะรู้ว่า คือตรงนี้มันคืออะไร ที่ไหน อะไรอย่างนี้ มันสามารถปฏิบัติสัมพันธ์กันอย่างไร แต่ว่า คือภาพมันไม่เห็นชัด คือ พอภาพเห็นชัดอย่างอาจจะมีแบบหลังน้ำอสุจิก็ดไม่ทราบว่าจะดูหนังสือ มันหลังยังงี้ มันมาจากไหนอะไรอย่างนี้คะ ก็คือว่า มันจะได้เห็นตรงนั้น (เตย, สัมภาษณ์)

ใช่ ก็ทำให้เห็นคนเป็นคนไม่ใช่ปลา กัด ว่าต้องมีการปฏิสนธิกัน ผู้ชายผู้หญิงต้องมีอะไรกันถึงจะมีลูกได้ ก็ทำให้เรารู้ว่าเป็นอย่างนี้เอง แต่เราก็มองกลับไปนะว่าทำไมพ่อ แม่เราถึงไม่ตอบเราว่า ต้องทำอย่างนี้ เพราะเหมือนเค้าก็ถูกสอนมา แม้กระทั่งคุณตา คุณยาย เพราะเค้าก็คงบอกแม่เรามาก่อนว่า ถึงเวลาเดี๋ยวก็รู้เอง จนมาถึงเรากว่าจะรู้เองก็โตแล้วจริง ๆ (นิว, สัมภาษณ์)

ที่นี้วิชาสุขศึกษากับสื่อทางเพศอันไหนสร้างความเข้าใจในเรื่องกิจกรรมทางเพศกับแป้มมากกว่ากัน เช่นในเรื่องภาพของการมีเพศสัมพันธ์

ก็น่าจะอืม ถ้าในเรื่องของสัญลักษณ์ก็น่าจะเป็นเรื่องของสุขศึกษา แต่ถ้าเป็นในซีดี ก็จะเป็นอะไรที่เค้าทำกันจริง ๆ แต่ก็อาจมีการแอบแฝงของการเล่นละครบ้าง เพื่อให้คนดูรู้สึกอินไปกับละครที่เค้าทำขึ้นมา ซึ่งถ้าพูดถึงแล้วในชีวิตแต่งงานไปจริง ๆ เราก็คงไม่เล่นอะไรกันหนักหน่วงขนาดนี้ ก็ทำให้มันเสร็จ ๆ ไป ไม่ต้องแบบมานั่งนัวเนียอะไรกันขนาดนี้ (แป้ม, สัมภาษณ์)

4.5 บริบทเพื่อความทันสมัย

บทบาทหน้าที่ประการต่อมาของสื่อทางเพศ คือ การบริโภคนสื่อทางเพศเพื่อสะท้อนความทันสมัย เพราะในปัจจุบันนี้ ข้อมูลต่าง ๆ ที่อยู่บนสื่อทางเพศทางอินเทอร์เน็ตนั้น มีมากมายหลายประเภทด้วยกัน ทั้งในรูปแบบของ ภาพนิ่ง คลิปวิดีโอ หรือจากลักษณะของการดาวน์โหลด ก็มีชนิดที่โหลดจากเว็บไซต์ หรือโหลดจากโปรแกรม บิททอเรน หรือแม้กระทั่ง การจะรับชมวีซีดี หรือคลิปวิดีโอ ก็ยัง มีความจำเป็นต้องมีเทคโนโลยีที่ทันสมัยอยู่พอสมควร และนอกเหนือจากสารหรือข้อมูลที่ปรากฏอยู่ในสื่อทางเพศแล้ว ตัวสื่อ ซึ่งก็คือรูปแบบของคอมพิวเตอร์ อินเทอร์เน็ต และวีซีดียังเป็นสื่อที่ ทันสมัยอีกด้วย และที่สำคัญการโหลดสื่อเหล่านี้มาครอบครองหรือมีก่อนผู้อื่น กลุ่มตัวอย่างจะมองว่าเป็นการนำสมัย ถ้าหน้าผู้อื่น โดยเฉพาะถ้าภาพหรือวิดีโอที่โหลดนั้น เป็นภาพของ ดารา นักแสดง หรือผู้มีชื่อเสียงในวงสังคม ดังตัวอย่างการสัมภาษณ์ แป้ม ต่อไปนี้

ชนิดของสื่อทางเพศที่แป้มดูเนี่ยเป็นอะไร วีซีดี อินเทอร์เน็ต

“ซีดี หรือว่ามีคลิป แบ่งกันดูในครอบครัว ก็เหมือนกับพ่อถามมีอันนี้รึยัง เราก็บอกเขี่ย ยังไม่มี บางทีพ่อก็เอามาให้ดูบ้างอะไรอย่างนี้ ก็เหมือนกับมันออกตามข่าวก็ดูว่าเอออันนี้ดัง ตามข่าวก็ดูตามข่าวมากกว่า ไม่ใช่แบบ ชั้นต้องดูอะไรแบบนี้” (แป้ม, สัมภาษณ์)

“อืมตอนนั้นก็อยากดูว่ามันเป็นยังไง อยากรู้ อยากเห็น คือแบบช่วงนั้นน้องเน็ตเค้าจะดังมากไปทางไหนก็มีแต่คน... อี้น้องเน็ต ดูรึยังอะไรอย่างนี้”

“สมมติตอนนี้เกิดมีดาราคคนใหม่มาอีก พี่จะดูอีกมั้ยคะ”

“ก็ดูนั่นแหละ มันก็คงเหมือนกัน เพียงแต่อาจเป็นคนอื่นมา” (น้อย, สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์ดังกล่าวจึงอาจสรุปได้ว่า กลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิงนั้น นอกจากจะมีการใช้เทคโนโลยีในการรับชมสื่อทางเพศที่ทันสมัยแล้ว ในเรื่องของการติดตามสื่อทางเพศที่เป็นกระแสของคนดังในสังคมหรือ ดารานักแสดง สื่อทางเพศยังเป็นภาพสะท้อนของความทันสมัย ที่เกิดขึ้นในกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารสื่อทางเพศในกลุ่มเพศหญิงอีกด้วย

4.6 เพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ

บทบาทหน้าที่ประการสุดท้ายของกลุ่มตัวอย่างผู้รับสารเพศหญิง ได้แก่ การบริโภคสื่อทางเพศเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ (Need) ซึ่งความต้องการทางเพศนี้เป็นธรรมชาติพื้นฐานของมนุษย์ ดังนั้นการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิงนั้น สื่อทางเพศจึงทำหน้าที่เป็นส่วนหนึ่งในการตอบสนองความต้องการทางเพศของกลุ่มตัวอย่าง ดังบทสัมภาษณ์ต่อไปนี้

แล้วจากที่ดูสื่อทางเพศ มันส่งผลต่อการมีเพศสัมพันธ์ของนิ่วใหม่

“ถ้าถามว่าส่งผลทำให้อยากมีเพศสัมพันธ์ไหม มันก็มี แต่ถ้าเป็นเรื่องของการจดจำ ลีลาท่วงท่าอย่างนี้เราว่าเราไม่มีอะ เพราะในเวลาที่เรามีเพศสัมพันธ์ ทุกอย่างมันเป็นไปตามธรรมชาติอะ เป็นปกติ ไม่ใช่ที่เราต้องทำท่าอะไรอย่างนั้น อย่างนี้ ในการมีเพศสัมพันธ์ของเรา”

“ไม่บางทีถ้าเราดูหนังทั่วไปอะ แล้วรู้สึกว่่าสิ่งที่ดูนั้นไม่ค่อยไปเท่าไร ก็เออ ไปดูสื่อพวกนี้ต่อดีกว่า อะไรประมาณนั้น”

ปกติเวลาเราดู เราจะดูในที่ ๆ มันเป็นส่วนตัว สมัยที่ยังเป็นวัยรุ่นอยู่ช่วงที่แอบดู ก็จะมีอารมณ์ทางเพศเราก็จะช่วยตัวเอง (สำเร็จความใคร่) อยู่ในห้องของเราอะไรอย่างนี้ ก็เปิดไปด้วย ทำไปด้วย แล้วก็จินตนาการเหมือนเรากำลังร่วมกิจกรรมในสื่ออยู่นอยู่ เราก็อาจจะใช้ภาพ ใช้เสียงเป็นตัวช่วย แต่พอเรามีเซ็กส์กับแฟน เรื่องของการช่วยตัวเองก็น้อยลง เพราะเราผ่านการมีเพศสัมพันธ์จริง ๆ มาแล้ว (นิ่ว, สัมภาษณ์)

จากบทสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงจะเห็นได้ว่าสื่อทางเพศมีบทบาทหน้าที่หลักในการตอบสนองความต้องการทางเพศ ซึ่งในการรับชมสื่อทางเพศนั้น อาจเป็นพฤติกรรมอันเนื่องมาจาก “การรักษาสมดุลในชีวิต” เพราะด้วยพื้นฐานของความต้องการ (NEED) นั้น จะเป็นเหตุที่ก่อให้เกิดพฤติกรรมด้านต่าง ๆ ซึ่งเมื่อความต้องการนั้น ๆ ไม่ถูกตอบสนอง ก็จะอยู่ในภาวะที่เรียกกันว่า “การขาดสมดุล” ในชีวิต ดังนั้นมนุษย์จึงต้องแสวงหาทางออกให้กับความต้องการของตนเองอยู่เสมอ แต่หากมนุษย์ไม่สามารถที่จะหาทางปลดปล่อยแรงขับเหล่านั้นได้ อาจก่อให้เกิดเป็นแรงกดดันทางเพศ และนำไปสู่การเกิดอาชญากรรมทางเพศได้ ตามที่ ซิกมันด์ ฟรอยด์ ได้เคยกล่าวไว้ ดังนั้นการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศหญิง จึงเป็นการตอบสนองความต้องการทางเพศที่เป็นความต้องการพื้นฐานนั่นเอง

จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงที่ผ่านมา นั้น ทำให้เราสามารถเปรียบเทียบ กับกลุ่มตัวอย่างเพศชายได้ว่า ผลกระทบของสื่อทางเพศที่มีต่อผู้รับสารสื่อทางเพศ ทั้งเพศชายและเพศหญิงนั้น มีลักษณะที่คล้ายคลึงกันเกือบทุกด้าน ทั้ง 1) การบริโภคสื่อทางเพศเพื่อฆ่าเวลา 2) การบริโภคสื่อเพื่อหลีกเลี่ยงจากชีวิตประจำวัน 3) การบริโภคสื่อทางเพศเพื่อสร้างความสัมพันธ์ต่อผู้อื่น 4) การบริโภคเพื่อเรียนรู้ทางสังคม 5) การบริโภคเพื่อความทันสมัย และสุดท้าย คือ 6) การบริโภคเพื่อตอบสนองความต้องการทางเพศ จนอาจกล่าวได้ว่ามีความเหมือนกันทางด้านประเภท (similarity in kind) แต่ผลกระทบจากการบริโภคสื่อทางเพศของกลุ่มตัวอย่างเพศชายและเพศหญิงในบางข้ออาจมีความแตกต่างกันในเชิงระดับ (difference in degree) เช่น ในเรื่องของการบริโภคเพื่อเรียนรู้ทางสังคมนั้น กลุ่มตัวอย่างเพศหญิงอาจเพียงเพื่อแค่ต้องการเรียนรู้ว่า กิจกรรมทางเพศต่าง ๆ นั้น เป็นเช่นไร ผู้หญิงจะตั้งครรภได้อย่างไร แต่ในขณะที่กลุ่มตัวอย่างเพศชาย ซึ่งถึงแม้ว่าจะมีความรู้ในเรื่องของการมีเพศสัมพันธ์ทั้งจากประสบการณ์ โดยตรงหรือประสบการณ์จากสื่อแล้ว แต่ก็ยังต้องการที่จะบริโภคสื่อทางเพศเพื่อเรียนรู้ถึงกิจกรรมต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น เพื่อที่กลุ่มตัวอย่างเพศชายจะได้นำไปใช้ในเพศวิถี (sexuality) ของตน เช่น การนำสื่อทางเพศไปใช้ในชีวิตประจำวัน